

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

9. januar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 006/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2017/C 006/02 Udnævnelse af justitssekretæren 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 006/03 Sag C-448/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — Davitas GmbH mod Stadt Aschaffenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser — forordning (EF) nr. 258/97 — artikel 1, stk. 2, litra c) — begrebet »levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der har en ny primær molekylestruktur) 3

2017/C 006/04 Sag C-465/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. oktober 2016 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod F. Wieland og H. Rothwangl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 18 TEUF og 45 TEUF — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 3 og 94 — forordning (EF) nr. 859/2003 — artikel 2, stk. 1 og 2 — aldersforsikring og dødsfaldsforsikring — tidligere sømænd, der er statsborgere i en tredjestat, som blev medlem af Den Europæiske Union i 1995 — udelukket fra retten til ydelser ved alderdom) 4

2017/C 006/05	Sag C-506/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj og SSAB Europe Oy mod Työ- ja elinkeinoministeriö (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratistildeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — anvendelse af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor på anlæg i sektorer med en betydelig risiko for carbon leakage — fastlæggelse af produktbenchmark for varmt metal — afgørelse 2011/278/EU — artikel 10, stk. 9 — bilag I — gyldighed)	5
2017/C 006/06	Sag C-537/14 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 27. oktober 2016 — Debonair Trading Internacional Ld ^a mod Groupe Léa Nature SA, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 5 — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SO'BiO ëtic« — indsigelse rejst af indehaveren af EU-ord- og figurmærker samt nationale ord- og figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »SO...?« — afslag på registrering)	6
2017/C 006/07	Sag C-554/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — straffesag mod Atanas Ognyanov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/909/RIA — artikel 17 — den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion — fortolkning af en national bestemmelse i fuldbyrdelsesstaten, der foreskriver en afkortning i frihedsstraffen på grund af arbejde, som den domfældte har udført under sin fængsling i udstedelsesstaten — retsvirkningerne af rammeafgørelser — forpligtelse til overensstemmende fortolkning)	6
2017/C 006/08	Sag C-590/14 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mod Alouminion tis Ellados VEAE, tidligere Alouminion AE og Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — fremstilling af aluminium — fordelagtig elpris indrømmet ved en kontrakt — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — ophævelse af kontrakten — retslig udsættelse af virkningerne af ophævelsen — afgørelse, der erklærer støtten ulovlig — artikel 108, stk. 3, TEUF — begreberne eksisterende støtte og ny støtte — sondring)	7
2017/C 006/09	Sag C-611/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — straffesag mod Canal Digital Danmark A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Glostrup — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — artikel 6 og 7 — reklame vedrørende et satellit-tv-abonnement — abonnementspris, der ud over den månedlige udgift for abonnementet omfatter en halvårlig udgift for det kort, der er nødvendigt for afkodningen af udsendelserne — prisen på den halvårlige udgift udeladt eller præsenteret på en mindre iøjnefaldende måde end prisen på den månedlige udgift — vildledende handling — vildledende udeladelse — gennemførelse af en direktivbestemmelse udelukkende i forarbejderne til den nationale gennemførelseslov og ikke i selve teksten i denne lov)	8
2017/C 006/10	Sag C-613/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — James Elliott Construction Limited mod Irish Asphalt Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence — begrebet »EU-retlig bestemmelse« — direktiv 89/106/EØF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer — standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) i medfør af et mandat fra Europa-Kommissionen — offentliggørelse af standarden i Den Europæiske Unions Tidende — Den harmoniserede standard EN 13242:2002 — national standard, der gennemfører den harmoniserede standard EN 13242:2002 — aftaleretlig tvist mellem privatpersoner — metode til konstatering af et produkts (ikke-)overensstemmelse med en national standard, der gennemfører en harmoniseret standard — tidspunktet for et produkts (ikke-)overensstemmelse med denne standard — direktiv 98/34/EF — informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter — anvendelsesområde)	9

2017/C 006/11	Sag C-41/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — Gerard Dowling m.fl. mod Minister for Finance (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland) (Forordning nr. 407/2010/EU — europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme — gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU — finansiel støtte fra Den Europæiske Union til Irland — rekapitalisering af indenlandske banker — selskabsret — andet direktiv 77/91/EØF — artikel 8, 25 og 29 — rekapitalisering af en bank ved retsligt påbud — forhøjelse af aktiekapitalen uden generalforsamlingens beslutning herom og udstedelse af aktierne uden fortegningsret for de eksisterende aktionærer — udstedelse af nye aktier til et lavere beløb end deres nominelle værdi)	10
2017/C 006/12	Sag C-42/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2016 — Home Credit Slovakia a.s. mod Klára Biróová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Dunajská Streda — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/48/EF — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — artikel 1, artikel 3, litra m), artikel 10, stk. 1 og 2, artikel 22, stk. 1, og artikel 23 — fortolkning af begreberne »på papir« og »et andet varigt medium« — aftale, som henviser til et andet dokument — krav om »skriftlig form« som omhandlet i national ret — angivelse af påkrævede oplysninger ved henvisning til objektive parametre — elementer, der skal angives i en kreditaftale med fast løbetid — konsekvenser af manglende obligatoriske oplysninger — proportionalitet)	11
2017/C 006/13	Sag C-43/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og LG Electronics Inc. (Appel — EU-varemærker — ansøgning om registrering af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »compressor technology« — indsigelse fra indehaveren af ordmærkerne KOMPRESSOR PLUS og KOMPRESSOR — delvist afslag på registrering — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 60 — forordning (EF) nr. 216/96 — artikel 8, stk. 3 — »supplerende« klage — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — de ældre nationale varemærkers svage grad af særpræg — risiko for forveksling)	12
2017/C 006/14	Sag C-114/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — straffesag mod Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Pau — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — kvantitative restriktioner — parallelimport af veterinærlægemidler — direktiv 2001/82/EF — artikel 65 — national ordning med forudgående tilladelse — udelukkelse af opdrættere fra den forenklede procedure for markedsføringstilladelse — forpligtelse til at råde over en tilladelse til engrosforhandling — forpligtelse til at råde over et forretningssted i importmedlemsstaten — forpligtelse til lægemiddelovervågning)	12
2017/C 006/15	Sag C-149/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — Sabrina Wathélet mod Garage Biethères & Fils SPRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/44/EF — forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed — anvendelsesområde — begrebet »sælger« — mellemmand — særlige omstændigheder)	13
2017/C 006/16	Sag C-195/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — SCI Senior Home, under insolvensbehandling, mod Gemeinde Wedemark og Hannoversche Volksbank eG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 5 — begrebet »tredjemands tinglige rettigheder« — offentlig byrde, der påhviler fast ejendom og sikrer opkrævningen af grundskyld)	14
2017/C 006/17	Sag C-211/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2016 — Orange, tidligere Frankrig Télécom mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — statsstøtte — støtte ydet af Den Franske Republik til fordel for France Télécom — reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, der skal betales til staten af France Télécom — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — selektiv karakter — konkurrencepåvirkning — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — manglende begrundelse — ændring af begrundelsen) . .	14

2017/C 006/18	Sag C-212/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Mureș — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 — virkninger på fordringer, som ikke har været genstand for insolvensbehandlingen, i henhold til en medlemsstats lovgivning — fortabelse — fordringens karakter af skattefordring — ingen betydning — artikel 15 — begrebet »verserende retssager« — tvangsfuldbyrdsprocedurer — ikke omfattet)	15
2017/C 006/19	Sag C-220/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — frie varebevægelser — direktiv 2007/23/EF — markedsføring af pyrotekniske artikler — artikel 6 — fri bevægelighed for de pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med kravene i direktivet — national lovgivning, hvorefter markedsføringen af de pyrotekniske artikler underlægges supplerende krav — pligt til forudgående anmeldelse til et nationalt organ, der har beføjelse til at kontrollere og ændre de pyrotekniske artiklers brugsanvisninger)	16
2017/C 006/20	Sag C-243/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — Lesoochranárske zoskupenie VLK mod Obvodný úrad Trenčín (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — artikel 6, stk. 3 — Århuskonventionen — offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — artikel 6 og 9 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv retsbeskyttelse — projekt til opførelse af indhegning — den beskyttede lokalitet Strážovské vrchy — administrative procedure om tilladelse — miljøbeskyttelsesorganisation — anmodning om at opnå status som part i proceduren — afslag — sagsanlæg)	16
2017/C 006/21	Sag C-269/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Rijksdienst voor Pensioenen mod Willem Hoogstad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4 — materielt anvendelsesområde — indeholdelser i lovbestemte alderspensioner og i enhver anden supplerende ydelse — artikel 13 — fastlæggelse af gældende lovgivning — bopæl i en anden medlemsstat)	17
2017/C 006/22	Sag C-276/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2016 — Hecht-Pharma GmbH mod Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, som indehaver (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1 — lægemidler, som er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces — artikel 3, nr. 2) — officielle lægemidler)	18
2017/C 006/23	Sag C-290/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. oktober 2016 — Patrice D'Oultremont m.fl. mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — direktiv 2001/42/EF — artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a) — begrebet »planer og programmer« — krav til opstilling af vindmøller fastsat i en anordning — bestemmelser, der navnlig vedrører foranstaltninger med henblik på sikkerhed, kontrol, reetablering og sikkerhedsstillelse samt regler for støjniveauet som defineret i forhold til anvendelsen af områderne)	19
2017/C 006/24	Sag C-292/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — Hörmann Reisen GmbH mod Stadt Augsburg og Landkreis Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekammer Südbayern — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — offentlig personbefordring med bus — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 4, stk. 7 — underentreprise — operatørens forpligtelse til selv at udføre en væsentlig del af den offentlige personbefordring — rækkevidde — artikel 5, stk. 1 — procedure for indgåelse af kontrakten — tildeling af kontrakten i overensstemmelse med direktiv 2004/18/EF)	20

2017/C 006/25	Sag C-428/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — Child and Family Agency mod J.D. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civilretlige område — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning af sagen til en ret i en anden medlemsstat — anvendelsesområde — betingelser for anvendelse — ret, der er bedre egnet — barnets bedste)	21
2017/C 006/26	Sag C-468/15 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. oktober 2016 — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Sasol Olefins & Surfactants GmbH og Sasol Germany GmbH (Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 og (EU) nr. 1241/2012 — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 10, litra i) — justering — samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis — artikel 2, stk. 10, første afsnit — symmetri mellem den normale værdi og eksportprisen — princippet om god forvaltningsskik)	22
2017/C 006/27	Sag C-482/15 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Westermann Lernspielverlage GmbH, tidligere Westermann Lernspielverlag GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (Appel — ansøgning om et EU-varemærke — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »bambino« og »lük« — indsigelsessag — ældre EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »bambino« — delvist afslag på registrering — fortabelse af det ældre varemærke, der ligger til grund for indsigelsen — skrivelse fra sagsøgeren, hvorved Retten informeres om denne fortabelse — Rettens afslag på at lade skrivelsen indgå i sagens akter — manglende begrundelse)	22
2017/C 006/28	Sag C-439/16 PPU: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — straffesag mod Emil Milev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — artikel 3 og 6 — tidsmæssig anvendelse — domstolskontrol med varetægtsfængsling af en tiltalt — national lovgivning, som forbyder, at det under hovedforhandlingen undersøges, om der foreligger begrundet mistanke om, at den tiltalte har begået en forbrydelse — modstrid med artikel 5, stk. 1, litra c), og stk. 4, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — skønsmargin overladt de nationale retter ved national retspraksis til at afgøre, om denne konvention finder anvendelse eller ej)	23
2017/C 006/29	Sag C-317/16 P: Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-346/14, Yanukovych mod Rådet	23
2017/C 006/30	Sag C-318/16 P: Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-347/14, Yanukovych mod Rådet	24
2017/C 006/31	Sag C-319/16 P: Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-348/14, Yanukovych mod Rådet	24
2017/C 006/32	Sag C-488/16 P: Appel iværksat den 13. september 2016 af Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. juli 2016 i sag T-167/15, Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	24
2017/C 006/33	Sag C-519/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) den 5. oktober 2016 — Superfoz — Supermercados L. ^{da} mod Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Sag C-531/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 18. oktober 2016 — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras mod 'Specializuotas transportas' UAB	27
2017/C 006/35	Sag C-532/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 18. oktober 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Sag C-540/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. oktober 2016 — UAB »Spika«, AB »Senoji Baltija«, UAB »Stekutis« og UAB »Prekybos namai Aistra« mod Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Sag C-541/16: Sag anlagt den 25. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark	30
2017/C 006/38	Sag C-543/16: Sag anlagt den 27. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	31
 Retten 		
2017/C 006/39	Sag T-579/14: Rettens dom af 9. november 2016 — Birkenstock Sales mod EUIPO (gengivelse af et mønster af bølgede linjer, der krydser hinanden) (EU-varemærker — EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver et motiv af bølgede linjer, der krydser hinanden — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — overflademønster — anvendelse af et overflademønster på en vares emballage)	33
2017/C 006/40	Sag T-67/15: Rettens dom af 10. november 2016 — Polo Club mod EUIPO — Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — de ældre EU-figurmærker BEVERLY HILLS POLO CLUB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fremlæggelse af yderligere beviser — skønsmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvis hjemvisning af sagen til indsigelsesafdelingen — Artikel 64, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)	33
2017/C 006/41	Sag T-184/15: Rettens dom af 9. november 2016 — Trivisio Prototyping mod Kommissionen (Finansiell støtte — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — kontrakter vedrørende projekterne ULTRA, CINeSPACE og IMPROVE — delvis omkvalificering af søgsmålet — afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — voldgiftsbestemmelse — støtteberettigede udgifter — tilbagebetaling af de udbetalte beløb)	34
2017/C 006/42	Sag T-290/15: Rettens dom af 9. november 2016 — Smarter Travel Media mod EUIPO (SMARTER TRAVEL) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket SMARTER TRAVEL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)	35
2017/C 006/43	Sag T-315/15: Rettens dom af 17. november 2016 — Vince mod EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ELECTRIC HIGHWAY — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35

2017/C 006/44	Sag T-579/15: Rettens dom af 8. november 2016 — For Tune mod EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket fortune — det ældre tyske ordmærke FORTUNE-HOTELS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2017/C 006/45	Sag T-157/16 P: Rettens dom af 17. november 2016 — Fedtke mod EØSU (Appel — personalesag — tjenestemænd — rent bekræftende retsakt — nye væsentlige faktiske omstændigheder — bevisbyrde)	36
2017/C 006/46	Sag T-746/15: Rettens kendelse af 9. november 2016 — Biofa mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — plantebeskyttelsesmidler — gennemførelsesforordning (EU) 2015/2069 — godkendelse af basisstoffet natriumhydrogencarbonat — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	37
2017/C 006/47	Sag T-12/16: Rettens kendelse af 7. oktober 2016 — Slovenien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Slovenien — vedtagelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 — uforholdende at træffe afgørelse)	38
2017/C 006/48	Sag T-281/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. november 2016 — Solelec m.fl. mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — elektricitetsarbejder (stærkstrøm) som led i projektet med udvidelse og modernisering af Parlamentets Konrad Adenauer-Bygning i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	38
2017/C 006/49	Sag T-738/16: Sag anlagt den 25. oktober 2016 — La Quadrature du Net m.fl. mod Kommissionen .	39
2017/C 006/50	Sag T-745/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — BPCE mod ECB	40
2017/C 006/51	Sag T-749/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Stemcor London og Samac Steel Supplies mod Kommissionen	41
2017/C 006/52	Sag T-750/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — FV mod Rådet	42
2017/C 006/53	Sag T-751/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Confédération Nationale du Crédit Mutuel mod ECB	42
2017/C 006/54	Sag T-756/16: Sag anlagt den 2. november 2016 — Euro Castor Green mod EUIPO — Netlon France (Espalier)	43
2017/C 006/55	Sag T-757/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Société générale mod ECB	44
2017/C 006/56	Sag T-758/16: Sag anlagt den 31. oktober 2016 — Crédit Agricole mod ECB	45
2017/C 006/57	Sag T-760/16: Sag anlagt den 4. november 2016 — Basil mod EUIPO — Artex (Fahrradkørbe)	46
2017/C 006/58	Sag T-763/16: Sag anlagt den 31. oktober 2016 — PY mod EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Sag T-765/16: Sag anlagt den 5. november 2016 — Grupo Ganaderos de Fuerteventura mod EUIPO — (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Sag T-766/16: Sag anlagt den 7. november 2016 — Hercules Club de Fútbol mod Kommissionen . .	48

2017/C 006/61	Sag T-768/16: Sag anlagt den 31. oktober 2016 — BNP Paribas mod ECB	49
2017/C 006/62	Sag T-770/16: Sag anlagt den 2. november 2016 — Korwin-Mikke mod Parlamentet	50
2017/C 006/63	Sag T-774/16: Sag anlagt den 7. november 2016 — Consejo Regulador del Cava mod EUIPO — Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Sag T-780/16: Sag anlagt den 8. november 2016 — Mediaexpert mod EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Sag T-784/16: Sag anlagt den 1. november 2016 — Pilla mod Kommissionen og EACEA	52
2017/C 006/66	Sag T-785/16: Sag anlagt den 9. november 2016 — BSH Electrodomesticos España mod EUIPO — DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Sag T-795/16: Sag anlagt den 9. november 2016 — Krasnyiy oktyabr mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen« (CRABS)	54
2017/C 006/68	Sag T-796/16: Sag anlagt den 11. november 2016 — CEDC International mod EUIPO — Underberg (Gengivelse af et grønbrunt græsstrå i en flaske)	54
2017/C 006/69	Sag T-798/16: Sag anlagt den 14. november 2016 — Hanso Holding mod EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Sag T-720/15: Rettens kendelse af 16. september 2016 — Kommissionen mod CINAR	56
2017/C 006/71	Sag T-732/15: Rettens kendelse af 16. september 2016 — ICA Laboratories m.fl. mod Kommissionen	56

Berigtigelser

2017/C 006/72	Berigtigelse til meddelelse i Tidende i sag T-698/16 (<i>EUT C 441 af 28.11.2016</i>)	57
---------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 006/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 475 af 19.12.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 462 af 12.12.2016

EUT C 454 af 5.12.2016

EUT C 441 af 28.11.2016

EUT C 428 af 21.11.2016

EUT C 419 af 14.11.2016

EUT C 410 af 7.11.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Udnævnelse af justitssekretæren

(2017/C 006/02)

Mandatet for Emmanuel Coulon, justitssekretær ved Den Europæiske Unions Ret, udløb den 5. oktober 2017.

Retten har den 16. november 2016 truffet afgørelse om at forlænge mandatet for Emmanuel Coulon i overensstemmelse med procesreglementets artikel 32, stk. 4, for perioden fra den 6. oktober 2017 til og med den 5. oktober 2023.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — Davitas GmbH mod Stadt Aschaffenburg
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-448/14) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser — forordning (EF)
nr. 258/97 — artikel 1, stk. 2, litra c) — begrebet »levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der har en
ny primær molekylestruktur)*

(2017/C 006/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Davitas GmbH

Sagsøgt: Stadt Aschaffenburg

Procesdeltager: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 28. juni 2009, skal fortolkes således, at udtrykket »ny primær molekylestruktur« henviser til levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der ikke har været genstand for konsum på Den Europæiske Unions område før den 15. maj 1997.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. oktober 2016 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod F. Wieland og H. Rothwangl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-465/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 18 TEUF og 45 TEUF — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 3 og 94 — forordning (EF) nr. 859/2003 — artikel 2, stk. 1 og 2 — aldersforsikring og dødsfaldsforsikring — tidligere sømænd, der er statsborgere i en tredjestat, som blev medlem af Den Europæiske Union i 1995 — udelukket fra retten til ydelser ved alderdom)

(2017/C 006/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgte: F. Wieland og H. Rothwangl

Konklusion

- 1) Artikel 94, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som, med henblik på fastsættelsen af retten til ydelser ved alderdom, ikke tager hensyn til en forsikringsperiode, der angiveligt er tilbagelagt i henhold til dens egen lovgivning af en udenlandsk arbejdstager, når den stat, som denne arbejdstager er statsborger i, er tiltrådt Den Europæiske Union, efter at denne periode er tilbagelagt.
- 2) Artikel 18 TEUF og 45 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagerne omhandlede lovgivning, i henhold til hvilken en sømand, som i en bestemt periode var medlem af besætningen på et skib med hjemhavn i denne medlemsstat, og som boede om bord på dette skib, er udelukket fra retten til en aldersforsikring i denne periode med den begrundelse, at han ikke var statsborger i en medlemsstat i den nævnte periode.
- 3) Artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter denne medlemsstat med henblik på fastsættelsen af denne arbejdstagers pensionsrettigheder ikke tager hensyn til en beskæftigelsesperiode, der er tilbagelagt i henhold til denne medlemsstats lovgivning af en arbejdstager, der ikke var statsborger i en medlemsstat i denne periode, men som på det tidspunkt, hvor han ansøger om udbetaling af en alderspension, henhører under anvendelsesområdet for denne forordnings artikel 1.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy og SSAB Europe Oy mod Työ- ja elinkeinoministeriö (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-506/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratisfordeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — anvendelse af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor på anlæg i sektorer med en betydelig risiko for carbon leakage — fastlæggelse af produktbenchmark for varmt metal — afgørelse 2011/278/EU — artikel 10, stk. 9 — bilag I — gyldighed)

(2017/C 006/05)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy og SSAB Europe Oy

Sagsøgt: Työ- ja elinkeinoministeriö

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det tredje og det fjerde spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 2) Gennemgangen af det sjette og det syvende spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af bilag I til afgørelse 2011/278.
- 3) Gennemgangen af det femte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af artikel 10, stk. 9, første afsnit, i afgørelse 2011/278.
- 4) Artikel 4 i og bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisfordeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF er ugyldige.
- 5) Virkningerne af erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dom af 28. april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 — C-393/14, EU:C:2016:311), for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 27. oktober 2016 — Debonair Trading Internacional Ld^a mod Groupe Léa Nature SA, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 5 — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SO'BiO étic« — indsigelse rejst af indehaveren af EU-ord- og figurmærker samt nationale ord- og figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »SO...?« — afslag på registrering)

(2017/C 006/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (ved advocate D. Selden og T. Alkin barrister)

De andre parter i appelsagen: Groupe Léa Nature SA (ved avocat S. Arnaud), Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája og P. Geroulakos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 23. september 2014, Groupe Léa Nature SA mod KHIM — Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic) (T-341/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:802) ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — straffesag mod Atanas Ognyanov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien)

(Sag C-554/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/909/RIA — artikel 17 — den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion — fortolkning af en national bestemmelse i fuldbyrdelsesstaten, der foreskriver en afkorting i frihedsstraffen på grund af arbejde, som den domfældte har udført under sin fængsling i udstedelsesstaten — retsvirkningerne af rammeafgørelser — forpligtelse til overensstemmende fortolkning)

(2017/C 006/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Part i hovedsagen

Atanas Ognyanov

Procesdeltager: Sofiyska gradska prokuratura

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 1 og 2, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der fortolkes således, at den gør det muligt for fuldbyrdelsesstaten at give den domfældte en afkortning i straffen på grund af arbejde, som denne har udført under sin fængsling i udstedelsesstaten, selv om de kompetente myndigheder i sidstnævnte stat ikke har foretaget en sådan strafafkortning i henhold til denne stats lovgivning.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at en national domstol skal tage samtlige bestemmelser i national ret i betragtning og i videst muligt omfang fortolke dem i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/909, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, med henblik på at nå det med rammeafgørelsen tilsigtede resultat, idet den om fornødent af egen drift skal undlade at anvende den fortolkning, som den nationale domstol, der træffer afgørelse i sidste instans, har anlagt, for så vidt som denne fortolkning ikke er forenelig med EU-retten.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)
mod Alouminion tis Ellados VEAE, tidligere Alouminion AE og Europa-Kommissionen**

(Sag C-590/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — fremstilling af aluminium — fordelagtig elpris indrømmet ved en kontrakt — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — ophævelse af kontrakten — retslig udsættelse af virkningerne af ophævelsen — afgørelse, der erklærer støtten ulovlig — artikel 108, stk. 3, TEUF — begreberne eksisterende støtte og ny støtte — sontring)

(2017/C 006/08)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ved avocat E. Bourtzalas, og dikigoroi E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras og A. Oikonomou)

De andre parter i appellsagen: Alouminion tis Ellados VEAE, tidligere Alouminion AE og Europa-Kommissionen (ved dikigoroi G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos og N. Keramidas) og Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. oktober 2014, Alouminion mod Kommissionen (T-542/11, EU:T:2014:859), ophæves.
- 2) Sag T-542/11 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — straffesag mod Canal Digital Danmark A/S
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Glostrup — Danmark)**

(Sag C-611/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — artikel 6 og 7 — reklame vedrørende et satellit-tv-abonnement — abonnementspris, der ud over den månedlige udgift for abonnementet omfatter en halvårlig udgift for det kort, der er nødvendigt for afkodningen af udsendelserne — prisen på den halvårige udgift udeladt eller præsenteret på en mindre iøjnefaldende måde end prisen på den månedlige udgift — vildledende handling — vildledende udeladelse — gennemførelse af en direktivbestemmelse udelukkende i forarbejderne til den nationale gennemførelseslov og ikke i selve teksten i denne lov)

(2017/C 006/09)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Glostrup

Part i hovedsagen

Canal Digital Danmark A/S

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at der med henblik på vurderingen af, om en handelspraksis skal anses for at være en vildledende udeladelse, skal tages hensyn til den sammenhæng, hvori denne handelspraksis indgår, bl.a. begrænsningerne ved det medie, der anvendes til at formidle denne handelspraksis, de begrænsninger i rum eller tid, som dette medie indebærer, og de foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at gøre oplysningerne tilgængelige for forbrugerne på anden måde, selv om dette krav ikke fremgår udtrykkeligt af ordlyden af den pågældende nationale lovgivning.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at en handelspraksis, der består i at opdele et produkts pris i flere elementer og at fremhæve det ene af disse, skal kvalificeres som vildledende, når denne praksis dels kan give gennemsnitsforbrugeren det fejlagtige indtryk, at han tilbydes en fordelagtig pris, dels kan foranledige ham til at træffe en transaktionsbeslutning, som han ellers ikke ville have truffet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle de relevante omstændigheder i tvisten i hovedsagen. Henset til dette direktivs artikel 6, stk. 1, kan der imidlertid ikke tages hensyn til det tidspres, som visse kommunikationsmidler, såsom tv-reklamer, kan være underlagt, med henblik på vurderingen af, om en handelspraksis er vildledende.
- 3) Artikel 7 i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at en praksis, hvorefter en erhvervsdrivende har valgt at sammensætte prisen på et abonnement således, at forbrugeren både skal betale en månedlig udgift og en halvårlig udgift, skal anses for at være en vildledende udeladelse i det tilfælde, hvor prisen på den månedlige udgift er særligt fremhævet i markedsføringen, mens prisen på den halvårige udgift er helt udeladt eller alene præsenteret på en mindre iøjnefaldende måde, såfremt en sådan udeladelse foranlediger forbrugeren til at træffe en transaktionsbeslutning, som han ellers ikke ville have truffet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere under hensyntagen til begrænsningerne ved kommunikationsmediet, produktets art og karakteristika samt andre foranstaltninger, som den erhvervsdrivende faktisk har truffet for at gøre de væsentlige oplysninger vedrørende produktet tilgængelige for forbrugeren.

- 4) Artikel 7, stk. 4, i direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at den indeholder en udtømmende opregning af de væsentlige oplysninger, der skal indgå i en opfordring til køb. Det tilkommer den nationale ret at vurdere, om den pågældende erhvervsdrivende har opfyldt sin informationsforpligtelse under hensyntagen til produktets art og karakteristika, men også til det kommunikationsmedie, der er anvendt til opfordringen til køb, og eventuelle supplerende oplysninger, som den nævnte erhvervsdrivende har givet. Det forhold, at en erhvervsdrivende i en opfordring til køb giver alle de oplysninger, der er opstillet i dette direktivs artikel 7, stk. 4, udelukker ikke, at denne opfordring kan kvalificeres som vildledende handelspraksis som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, eller artikel 7, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — James Elliott Construction Limited mod Irish Asphalt Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-613/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence — begrebet »EU-retlig bestemmelse« — direktiv 89/106/EØF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer — standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) i medfør af et mandat fra Europa-Kommissionen — offentliggørelse af standarden i Den Europæiske Unions Tidende — Den harmoniserede standard EN 13242:2002 — national standard, der gennemfører den harmoniserede standard EN 13242:2002 — aftaleretlig tvist mellem privatpersoner — metode til konstatering af et produkts (ikke-)overensstemmelse med en national standard, der gennemfører en harmoniseret standard — tidspunktet for et produkts (ikke-)overensstemmelse med denne standard — direktiv 98/34/EF — informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter — anvendelsesområde)

(2017/C 006/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: James Elliott Construction Limited

Sagsøgt: Irish Asphalt Limited

Konklusion

- 1) Artikel 267, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til præjudicielt at fortolke en harmoniseret standard som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer, som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993, hvis referencer er blevet offentliggjort af Kommissionen i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven.
- 2) Den harmoniserede standard EN 13242:2002 »Tilslag til ubundne og hydraulisk bundne materialer til vejbygning og andre anlægsarbejder« skal fortolkes således, at den ikke binder den nationale ret, for hvilken der verserer en tvist om opfyldelsen af en privatretlig aftale, der pålægger en part at levere en byggevarer, der er i overensstemmelse med en national standard, der gennemfører denne harmoniserede standard, uanset om det drejer sig om den måde, hvorpå det fastslås, at en sådan byggevarer er i overensstemmelse med de kontraktligt aftalte specifikationer, eller om det tidspunkt, hvor dens overensstemmelse skal fastslås.

- 3) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 89/106, som ændret ved direktiv 93/68, sammenholdt med 12. betragtning hertil, skal fortolkes således, at formodningen om, at et byggemateriale, der er fremstillet i overensstemmelse med en harmoniseret standard, er egnet til sit formål, ikke er bindende for den nationale ret i forhold til at fastslå, hvorvidt et sådant produkt er af handelsmæssig kvalitet eller er egnet til formålet, når en generel national lovgivning, der regulerer salget af varer, som den i hovedsagen omhandlede, kræver, at en byggevare har disse karakteristika.
- 4) Artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der, medmindre parterne har aftalt andet, fastlægger implicite aftalemæssige krav til handelsmæssig kvalitet og egnethed til formålet eller kvaliteten af de solgte varer, der ikke udgør »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse, hvoraf udkastene skal være genstand for den forudgående fremsendelse, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, første afsnit, i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 2006/96.

(¹) EUT C 96 af 23.3.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — Gerard Dowling m.fl. mod Minister for Finance (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-41/15) (¹)

(Forordning nr. 407/2010/EU — europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme — gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU — finansiel støtte fra Den Europæiske Union til Irland — rekapitalisering af indenlandske banker — selskabsret — andet direktiv 77/91/EØF — artikel 8, 25 og 29 — rekapitalisering af en bank ved retsligt påbud — forhøjelse af aktiekapitalen uden generalforsamlingens beslutning herom og udstedelse af aktierne uden fortegningsret for de eksisterende aktionærer — udstedelse af nye aktier til et lavere beløb end deres nominelle værdi)

(2017/C 006/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irlande)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas og Scotchstone Capital Fund Limited

Sagsøgt: Minister for Finance

Procesdeltagere: Permanent TSB Group Holdings plc, tidligere Irish Life and Permanent Group Holdings plc og Permanent TSB plc, tidligere Irish Life and Permanent plc

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, artikel 25 og 29 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel [54, stk. 2, TEUF] nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en foranstaltning, som det i hovedsagen omhandlede påbud, der er vedtaget i en situation med alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi og finansielle system, som truer den finansielle stabilitet i EU, og hvorved et aktieselskabs kapital forhøjes uden samtykke fra selskabets generalforsamling ved udstedelse af nye aktier til et beløb, der er lavere end aktiernes nominelle værdi, uden fortegningsret for de eksisterende aktionærer.

(¹) EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2016 — Home Credit Slovakia a.s. mod Klára Bíróová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Dunajská Streda — Slovakiet)

(Sag C-42/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/48/EF — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — artikel 1, artikel 3, litra m), artikel 10, stk. 1 og 2, artikel 22, stk. 1, og artikel 23 — fortolkning af begreberne »på papir« og »et andet varigt medium« — aftale, som henviser til et andet dokument — krav om »skriftlig form« som omhandlet i national ret — angivelse af påkrævede oplysninger ved henvisning til objektive parametre — elementer, der skal angives i en kreditaftale med fast løbetid — konsekvenser af manglende obligatoriske oplysninger — proportionalitet)

(2017/C 006/12)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Dunajská Streda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Home Credit Slovakia a.s.

Sagsøgt: Klára Bíróová

Konklusion

1) Artikel 10, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med direktivets artikel 3, litra m), skal fortolkes således, at:

— kreditaftalen ikke nødvendigvis skal udarbejdes i et enkelt dokument, men alle de elementer, der er omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 2, skal udarbejdes på papir eller på et andet varigt medium

— den ikke er til hinder for, at medlemsstaten i sin nationale lovgivning fastsætter dels, at den kreditaftale, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2008/48, og som er udarbejdet på papir, skal underskrives af parterne, dels at dette krav om underskrift gælder for alle de elementer i aftalen, som er omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 2.

2) Artikel 10, stk. 2, litra h), i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at det ikke er nødvendigt, at kreditaftalen angiver forfaldsdatoen for hver betaling, der skal foretages af forbrugeren, med henvisning til en præcis dato, forudsat at aftalens betingelser gør det muligt for forbrugeren uden videre og med sikkerhed at identificere datoerne for disse betalinger.

3) Artikel 10, stk. 2, litra h) og i), i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at en kreditaftale med fast løbetid, hvorefter amortiseringen af kapitalen sker ved afdragsbetalinger, ikke i form af en amortiseringsplan skal præcisere, hvilken del af hvert enkelt afdrag som er allokeret til tilbagebetaling af kapitalen. Disse bestemmelser, sammenholdt med direktivets artikel 22, stk. 1, er til hinder for, at en medlemsstat fastsætter en sådan forpligtelse i sin nationale lovgivning.

4) Artikel 23 i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat i sin nationale lovgivning fastsætter, at en kreditaftale betragtes som rente- og omkostningsfri i tilfælde, hvor aftalen ikke angiver alle de elementer, der kræves i henhold til direktivets artikel 10, stk. 2, forudsat at der er tale om et element, hvis manglende angivelse kan vanskeliggøre forbrugeren mulighed for at bedømme rækkevidden af sine forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og LG Electronics Inc.

(Sag C-43/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ansøgning om registrering af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »compressor technology« — indsigelse fra indehaveren af ordmærkerne KOMPRESSOR PLUS og KOMPRESSOR — delvist afslag på registrering — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 60 — forordning (EF) nr. 216/96 — artikel 8, stk. 3 — »supplerende« klage — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — de ældre nationale varemærkers svage grad af særpræg — risiko for forveksling)

(2017/C 006/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (ved Rechtsanwälte S. Biagosch og R. Kunz-Hallstein)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget) og LG Electronics Inc.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — straffesag mod Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Pau — Frankrig)

(Sag C-114/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — kvantitative restriktioner — parallelimport af veterinærlægemidler — direktiv 2001/82/EF — artikel 65 — national ordning med forudgående tilladelse — udelukkelse af opdrættere fra den forenklede procedure for markedsføringstilladelse — forpligtelse til at råde over en tilladelse til engrosforhandling — forpligtelse til at råde over et forretningssted i importmedlemsstaten — forpligtelse til lægemiddelovervågning)

(2017/C 006/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Pau

Part i hovedsagen

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS og Cataloune SCL

Procesdeltagere: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, tidligere Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral og Direction des douanes et des droits indirects

Konklusion

- 1) Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som forbeholder adgang til parallelimport af veterinærlægemidler for engrosforhandlere, der er indehavere af den i artikel 65 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009, omhandlede tilladelse, og som derfor udelukker opdrættere, der ønsker at indføre veterinærlægemidler til brug for eget opdræt, fra at få adgang til sådan parallelimport.
- 2) Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som pålægger opdrættere, der parallelimporterer veterinærlægemidler til brug for eget opdræt, en forpligtelse til at råde over et forretningssted på bestemmelsesmedlemsstatens område og at opfylde samtlige forpligtelser til lægemiddelovervågning, der er fastsat i artikel 72-79 i direktiv 2001/82, som ændret ved forordning nr. 596/2009.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — Sabrina Wathelet mod Garage Bietheres & Fils SPRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Liège — Belgien)

(Sag C-149/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/44/EF — forbruger køb og garantier i forbindelse hermed — anvendelsesområde — begrebet »sælger« — mellemmand — særlige omstændigheder)

(2017/C 006/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sabrina Wathelet

Sagsøgt: Garage Bietheres & Fils SPRL

Konklusion

Begrebet »sælger« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at det ligeledes omfatter en erhvervsdrivende, der handler som mellemmand for en privatpersons regning, og som ikke behørigt har informeret forbrugeren om, at ejeren af den solgte vare er en privatperson, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge under hensyn til alle sagens omstændigheder. Den ovenstående fortolkning afhænger ikke af, om mellemmanden modtager et vederlag eller ej for sin formidling.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — SCI Senior Home, under insolvensbehandling, mod Gemeinde Wedemark og Hannoversche Volksbank eG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-195/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 5 — begrebet »tredjemands tinglige rettigheder« — offentlig byrde, der påhviler fast ejendom og sikrer opkrævningen af grundskyld)

(2017/C 006/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SCI Senior Home, under insolvensbehandling

Sagsøgt: Gemeinde Wedemark og Hannoversche Volksbank eG

Konklusion

Artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at en sikkerhed, som er stiftet i medfør af en bestemmelse i national ret som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter skyldnerens ejendom ipso jure er pålagt grundskyld som en offentlig byrde, og hvorefter ejeren i forhold til ejendommen må tåle tvangsfuldbyrdelse på grundlag af det dokument, hvorved skattekravet fastslås, udgør en »tinglig rettighed« som omhandlet i nævnte artikel.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2016 — Orange, tidligere Frankrig Télécom mod Europa-Kommissionen

(Sag C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — statsstøtte — støtte ydet af Den Franske Republik til fordel for France Télécom — reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, der skal betales til staten af France Télécom — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — selektiv karakter — konkurrencepåvirkning — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — manglende begrundelse — ændring af begrundelsen)

(2017/C 006/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Orange, tidligere Frankrig Télécom (ved avocats S. Hautbourg og S. Cochard-Quesson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Orange betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2016 — ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Mureș — Rumænien)

(Sag C-212/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 — virkninger på fordringer, som ikke har været genstand for insolvensbehandlingen, i henhold til en medlemsstats lovgivning — fortabelse — fordringens karakter af skattefordring — ingen betydning — artikel 15 — begrebet »verserende retssager« — tvangsfuldbyrdsprocedurer — ikke omfattet)

(2017/C 006/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Mureș

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Konklusion

- 1) Artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt — som over for en kreditor, som ikke har deltaget i den pågældende insolvensbehandling, fastsætter bestemmelser om fortabelse af rettigheden til at gøre sin fordring gældende eller udsættelse af tvangsfuldbyrdsen angående denne fordring i en anden medlemsstat — henhører under bestemmelsens anvendelsesområde.
- 2) I en situation som den i hovedsagen omhandlede er det ikke relevant ved afgørelsen af det første spørgsmål, hvorvidt den fordring, som gøres gældende ved tvangsfuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, er en skattefordring eller ej.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-220/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie varebevægelser — direktiv 2007/23/EF — markedsføring af pyrotekniske artikler — artikel 6 — fri bevægelighed for de pyrotekniske artikler, som er i overensstemmelse med kravene i direktivet — national lovgivning, hvorefter markedsføringen af de pyrotekniske artikler underlægges supplerende krav — pligt til forudgående anmeldelse til et nationalt organ, der har beføjelse til at kontrollere og ændre de pyrotekniske artiklers brugsanvisninger)

(2017/C 006/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Kukovec og A.C. Becker, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt B. Wägenbaur)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller og K. Petersen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler, idet den i tillæg til de i direktivet fastsatte krav og til trods for en forudgående vurdering af de pyrotekniske artiklers overensstemmelse har fastsat dels, at proceduren i § 6, stk. 4, i Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (første bekendtgørelse til lov om sprængstoffer), som ændret ved lov af 25. juli 2013, skal finde anvendelse på de pyrotekniske artikler forud for markedsføringen heraf, dels, at Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (forbundskontoret for materialeforskning og -afprøvning, Tyskland) i medfør af denne bestemmelse er beføjet til at kontrollere og i givet fald ændre brugsanvisningerne til disse.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2016 — Lesoochranárske zoskupenie VLK mod
Obvodný úrad Trenčín (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky —
Slovakiet)**

(Sag C-243/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — artikel 6, stk. 3 — Århuskonventionen — offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — artikel 6 og 9 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv retsbeskyttelse — projekt til opførelse af indhegning — den beskyttede lokalitet Strážovské vrchy — administrative procedure om tilladelse — miljøbeskyttelsesorganisation — anmodning om at opnå status som part i proceduren — afslag — sagsanlæg)

(2017/C 006/20)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Sagsøgt: Obvodný úrad Trenčín

Procesdeltager: Biely potok a.s.

Konklusion

Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 9, stk. 2 og 4, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, skal, for så vidt som den fastsætter retten til en effektiv retsbeskyttelse — på en måde, som sikrer en vid adgang til domstolsprøvelse — af de rettigheder, som en miljøbeskyttelsesorganisation, der opfylder kravene i denne konventions artikel 2, stk. 5, har i henhold til EU-retten, i det foreliggende tilfælde artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, sammenholdt med denne konventions artikel 6, stk. 1, litra b), fortolkes således, at den i en situation som den i hovedsagen omhandlede er til hinder for en fortolkning af de nationale procesregler, hvorefter et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om afslag på en sådan organisations anmodning om at opnå status som part i en administrativ procedure om tilladelse til et projekt, der skal finde sted på en lokalitet, der er beskyttet i henhold til dette direktiv, ikke nødvendigvis skal pådømmes under denne procedures forløb, der kan afsluttes endeligt, før der er truffet en endelig retsafgørelse vedrørende opnåelsen af status som part, og automatisk afvises, når dette projekt tillades, hvilket tvinger denne organisation til at anlægge en anden type søgsmål med henblik på at opnå denne status som part og på, at de kompetente nationale myndigheders overholdelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 6, stk. 3, undergives en domstolsprøvelse.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Rijksdienst voor Pensioenen mod Willem Hoogstad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien)

(Sag C-269/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4 — materielt anvendelsesområde — indeholdelser i lovbestemte alderspensioner og i enhver anden supplerende ydelse — artikel 13 — fastlæggelse af gældende lovgivning — bopæl i en anden medlemsstat)

(2017/C 006/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rijksdienst voor Pensioenen

Sagsøgt: Willem Hoogstad

Procesdeltager: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Konklusion

Artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998, skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, som foreskriver opkrævning af sociale bidrag, der har en direkte og tilstrækkelig relevant forbindelse med den lovgivning om sociale sikringsgrene, der er opregnet i denne forordnings artikel 4, ved udbetaling af ydelser fra supplerende pensionsordninger, når modtageren af disse supplerende pensioner ikke er bosat i denne medlemsstat og i medfør af denne forordnings artikel 13, stk. 2, litra f), er omfattet af sociallovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat.

(¹) EUT C ## af ##.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2016 — Hecht-Pharma GmbH mod Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, som indehaver (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-276/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1 — lægemidler, som er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces — artikel 3, nr. 2) — officinelle lægemidler)

(2017/C 006/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hecht-Pharma GmbH

Sagsøgt: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, som indehaver

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/62/EU af 8. juni 2011, skal fortolkes således, at et humanmedicinsk lægemiddel, der i henhold til national ret, ikke kræver en markedsføringstilladelse, fordi det påviseligt ofte bliver ordineret af læger eller tandlæger, fordi det for så vidt angår de væsentlige produktionstrin og inden for rammerne af normal apoteksdrift fremstilles på et apotek i en mængde på op til 100 pakninger om dagen, der er færdige til udlevering, og som er beregnet til at blive udleveret inden for rammerne af den eksisterende tilladelse til apoteksdrift, ikke kan anses for at være fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces som omhandlet i denne bestemmelse, og derfor med forbehold for de faktuelle konstateringer, som påhviler den forelæggende ret, ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

For så vidt som disse konstateringer måtte medføre, at den forelæggende ret anser det i hovedsagen omhandlede lægemiddel for at være fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces, skal svaret imidlertid ligeledes være, at artikel 3, nr. 2), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2011/62, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for bestemmelser som dem, der er fastsat i § 21, stk. 2, nr. 1, i lov om handel med lægemidler, sammenholdt med § 6, stk. 1, i bekendtgørelse om apoteksvirksomhed, for så vidt som disse bestemmelser i det væsentlige pålægger apotekerne at overholde farmakopéen i forbindelse med fremstillingen af officinelle lægemidler. Det påhviler imidlertid den forelæggende ret på grundlag af de faktiske omstændigheder, som den har fået forelagt i den foreliggende sag, at efterprøve, om det i hovedsagen omhandlede lægemiddel er fremstillet efter forskrifterne i en farmakopé.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. oktober 2016 — Patrice D'Oultremont m.fl. mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-290/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — direktiv 2001/42/EF — artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a) — begrebet »planer og programmer« — krav til opstilling af vindmøller fastsat i en anordning — bestemmelser, der navnlig vedrører foranstaltninger med henblik på sikkerhed, kontrol, reetablering og sikkerhedsstillelse samt regler for støjniveauet som defineret i forhold til anvendelsen af områderne)

(2017/C 006/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte og Éoliennes à tout prix? ASBL

Sagsøgt: Région wallonne

Procesdeltager: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Konklusion

Artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at en anordning som den i hovedsagen omhandlede, der indeholder forskellige bestemmelser vedrørende opstilling af vindmøller, som skal overholdes i forbindelse med udstedelse af administrative godkendelser til opførelse og drift af sådanne anlæg, henhører under begrebet »planer og programmer« i dette direktivs forstand.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — Hörmann Reisen GmbH mod Stadt Augsburg og Landkreis Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekammer Südbayern — Tyskland)

(Sag C-292/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — offentlig personbefordring med bus — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 4, stk. 7 — underentreprise — operatørens forpligtelse til selv at udføre en væsentlig del af den offentlige personbefordring — rækkevidde — artikel 5, stk. 1 — procedure for indgåelse af kontrakten — tildeling af kontrakten i overensstemmelse med direktiv 2004/18/EF)

(2017/C 006/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Vergabekammer Südbayern

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hörmann Reisen GmbH

Sagsøgte: Stadt Augsburg og Landkreis Augsburg

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 skal fortolkes således, at i forbindelse med en procedure for indgåelse af en kontrakt om levering af offentlig personbefordring med bus gælder denne forordnings artikel 4, stk. 7, fortsat for denne kontrakt.
- 2) Artikel 4, stk. 7, i forordning nr. 1370/2007 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den ordregivende myndighed fastsætter den andel, som den operatør, der har fået til opgave at forvalte og levere offentlig personbefordring med bus som den i hovedsagen omhandlede, selv skal udføre, til 70 %.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2016 — Child and Family Agency mod J.D.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)**

(Sag C-428/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civile område — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 15 — henvisning af sagen til en ret i en anden medlemsstat — anvendelsesområde — betingelser for anvendelse — ret, der er bedre egnet — barnets bedste)

(2017/C 006/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Child and Family Agency

Sagsøgt: J.D.

Procesdeltager: R. P. D.

Konklusion

- 1) Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på en offentligretlig plejesag som den i hovedsagen omhandlede, der er indledt af den kompetente myndighed i en medlemsstat, og som vedrører vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende forældreansvar, når det — for at retten i en anden medlemsstat skal kunne erklære sig kompetent — er nødvendigt, at en myndighed i denne anden medlemsstat efterfølgende indleder en sag i medfør af en anden lovgivning og eventuelt vedrørende andre faktiske omstændigheder, som er særskilt i forhold til den sag, der er indledt i den første medlemsstat.
- 2) Artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således:
 - For at den kompetente ret i en medlemsstat skal kunne lægge til grund, at en ret i en anden medlemsstat, som barnet har en særlig tilknytning til, er bedre egnet, skal den sikre sig, at henvisningen af sagen til en sådan ret kan tilføre en reel og konkret merværdi ved behandlingen af denne sag, henset bl.a. til de procesregler, der finder anvendelse i denne anden medlemsstat.
 - For at den kompetente ret i en medlemsstat skal kunne lægge til grund, at en sådan henvisning tjener barnets bedste, skal den bl. a. sikre sig, at den nævnte henvisning ikke risikerer at have en skadelig virkning på barnets situation.
- 3) Artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at den kompetente ret i en medlemsstat ved anvendelsen af denne bestemmelse i en konkret sag vedrørende forældreansvar hverken skal tage hensyn til den indvirkning, som en eventuel henvisning af sagen til en ret i en anden medlemsstat vil have på retten til fri bevægelighed for andre af de berørte personer end det pågældende barn, eller til grunden til, at barnets moder har gjort brug af denne ret inden sagsanlægget, medmindre sådanne forhold kan have skadelige følger for barnets situation.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. oktober 2016 — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Sasol Olefins & Surfactants GmbH og Sasol Germany GmbH

(Sag C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 og (EU) nr. 1241/2012 — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 10, litra i) — justering — samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis — artikel 2, stk. 10, første afsnit — symmetri mellem den normale værdi og eksportprisen — princippet om god forvaltningskik)

(2017/C 006/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (ved avocat D. Luff)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocate N. Tuominen), Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede), Sasol Olefins & Surfactants GmbH og Sasol Germany GmbH

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union har afholdt.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Westermann Lernspielverlage GmbH, tidligere Westermann Lernspielverlag GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — ansøgning om et EU-varemærke — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »bambino« og »lük« — indsigelsessag — ældre EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »bambino« — delvist afslag på registrering — fortabelse af det ældre varemærke, der ligger til grund for indsigelsen — skrivelse fra sagsøgeren, hvorved Retten informeres om denne fortabelse — Rettens afslag på at lade skrivelsen indgå i sagens akter — manglende begrundelse)

(2017/C 006/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Westermann Lernspielverlage GmbH, tidligere Westermann Lernspielverlag GmbH (ved Rechtsanwälte A. Nordemann og M. Maier)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Westermann Lernspielverlage GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. oktober 2016 — straffesag mod Emil Milev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — artikel 3 og 6 — tidsmæssig anvendelse — domstolskontrol med varetægtsfængsling af en tiltalt — national lovgivning, som forbyder, at det under hovedforhandlingen undersøges, om der foreligger begrundet mistanke om, at den tiltalte har begået en forbrydelse — modstrid med artikel 5, stk. 1, litra c), og stk. 4, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — skønsmargin overladt de nationale retter ved national retspraksis til at afgøre, om denne konvention finder anvendelse eller ej)

(2017/C 006/28)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

Emil Milev

Konklusion

Udtalelsen af 7. april 2016 afsagt af Varhoven kasatsionen sad (øverste kassationsdomstol, Bulgarien) i starten af perioden for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsfornedningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, hvorved de nationale retsinstanser, som skal træffe afgørelse i en procedure indledt til prøvelse af en afgørelse om varetægtsfængsling, gives mulighed for at afgøre, om opretholdelsen af en tiltalts varetægtsfængsling under straffesagens hovedforhandling ligeledes skal være underlagt domstolskontrol vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået den lovovertrædelse, som han er tiltalt for, bringer ikke de mål, som dette direktiv tilstræber, i alvorlig fare efter udløbet af gennemførelsesfristen.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-346/14, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved avocat M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Viktor Fedorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Ved kendelse af 5. oktober 2016 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-347/14, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved avocat M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Viktor Viktorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 5. oktober 2016 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 2. juni 2016 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 11. marts 2015 i sag T-348/14, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved avocat M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 5. oktober 2016 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 13. september 2016 af Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e. V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. juli 2016 i sag T-167/15, Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. (ved Rechtsanwalt B. Bittner)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Freistaat Bayern

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom af 5. juli 2016 i sag T-167/15 ophæves.
- EU-varemærke nr. 010144392 »Neuschwanstein« erklæres ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom T-167/15 tilsidesætter af følgende grunde artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾:

1. Retten har underkendt, at betegnelsen »Neuschwanstein« er en geografisk oprindelsesangivelse. Den har i dommens præmis 27 — der i sig selv er selvmodsigende — anført, at Schloss Neuschwanstein (Neuschwanstein slot) ganske vist »geografisk set kan lokaliseres«, men ikke er noget »geografisk sted«, fordi stedets hovedfunktion består i bevaring af kulturarv, og ikke fremstilling eller markedsføring af souvenirartikler eller tjenesteydelser. Et geografisk steds »hovedfunktion« har dog ingen betydning for den absolutte registreringshindring for oprindelsesangivelsen. Schloss Neuschwanstein kan entydigt og uforanderligt lokaliseres og adskiller sig i modsætning til Rettens opfattelse fra et almindeligt museum, som bestemmes ud fra de udstillingsgenstande, der vises dér, som — i modsætning til Schloss Neuschwanstein — også kan flyttes til et andet sted.

Den relevante kundekreds vil ikke foretage den i Rettens dom anførte analytiske betragtning af navnet som »svanens nye sten«; den vil i stedet udelukkende forbinde fantasinavnet med det verdensberømte slot. Således modsiger Rettens dom også EU-Domstolens angivelser i dom Chiemsee⁽²⁾, da den relevante kundekreds sætter varer, der er kendetegnet med tegnet »Neuschwanstein«, i forbindelse med Schloss Neuschwanstein som verdensberømt centrum for turister. Dette sted er således uden tvivl egnet til at påvirke forbrugernes præferencer gennem de forestillinger, der påvirker dette sted positivt. Derfor kan tegnet ikke beskyttes som geografisk angivelse. Der er en almen interesse i — i det mindste for typiske souvenirartikler, der markedsføres og sælges for at minde om den pågældende seværdighed — at friholde navnene på kendte seværdigheder fra en monopolisering gennem varemærkebeskyttelse. I den appellerede dom blev der dog ikke foretaget en analyse af de ansøgte varer og tjenesteydelser med henblik på spørgsmålet, om de var egnede som souvenirartikler. Dette havde dog været nødvendigt, navnlig fordi der blev ansøgt om det omtvistede varemærke for overbegreber, som de typiske souvenirartikler også falder under. Den omstændighed, at ansøgeren er Freistaat Bayern, ændrer, således som EU-Domstolen har fremhævet i dom Monarco⁽³⁾, intet ved disse principper, da det er de samme principper, der gælder for en stat som ansøger om et varemærke, som for andre markedsdeltagere.

2. I modsætning til det, der er blevet anført i den hidtidige retspraksis, kom Retten med hensyn til registreringshindringen om det manglende særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i EU-varemærkeforordningen til det resultat, at den relevante kundekreds ville indse, at alle de varer, der var betegnet med »Neuschwanstein«, blev fremstillet, markedsført eller leveret under Freistaat Bayerns kontrol (jf. præmis 43). Imidlertid ser købere af varer, der traditionelt udbydes i nærheden af seværdigheder og som bærer seværdighedernes navn, ingen forbindelse til ejeren af seværdigheden i denne betegnelse og forventer ikke, at varerne fremstilles og markedsføres af denne. Betegnelsen »Neuschwanstein« tjener udelukkende som minde om deres besøg på seværdigheden og salgsstedet. Det er ligegyldigt for de relevante persongrupper, hvem der har fremstillet varerne.
3. Det må lægges til grund, at ansøgeren om varemærket »Neuschwanstein« var i ond tro, jf. artikel 52, stk. 1, litra b), da de relevante kundekredse og bevisligt også ansøgeren allerede før ansøgningen om det omtvistede EU-varemærke var klar over, at der i Schloss Neuschwansteins nærmeste omgivelser udbydes forskellige varer, der er kendetegnet med denne seværdigheds navn.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) den 5. oktober 2016 — Superfoz — Supermercados L.^{da} mod Fazenda Pública

(Sag C-519/16)

(2017/C 006/33)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Superfoz — Supermercados L.^{da}

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 27, stk. 10, i forordning (EF) nr. 882/2004⁽¹⁾ af 29. april 2004, eller andre af Den Europæiske Unions retsregler eller generelle principper, som Den Europæiske Unions Domstol måtte finde relevante, fortolkes således, at bestemmelsen eller princippet er til hinder for en national bestemmelse, hvorved der indføres en afgift til finansiering af den offentlige fødevarerikkerhedskontrol, som alene skal betales af detailhandlere, der sælger fødevarer eller en kombination af fødevarer og nonfood-produkter, uden at den pågældende afgift vedrører en specifik offentlig kontrolforanstaltning, der iværksættes i tilknytning til eller til fordel for de afgiftspligtige?
- 2) Skal spørgsmålet besvares anderledes, såfremt der i stedet for en afgift var blevet fastsat et beløb, som skulle indbetales til en offentlig myndighed af de samme afgiftspligtige virksomheder med henblik på dækning af udgifterne til fødevarerikkerhedskontrol, om end formålet med fastsættelsen af dette beløb alene ville være at udvide ansvaret for finansieringen af denne kontrol til samtlige aktører i fødevarerikæden?
- 3) Er der tale om statsstøtte, som i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF er uforenelig med det indre marked, for så vidt som den fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, når visse erhvervsdrivende fritages for en fødevarerikkerhedsafgift, som alene skal betales af bestemte detailhandlere, der sælger fødevarer eller en kombination af fødevarer og nonfood-produkter (navnlig større virksomheder, der driver detailhandel med fødevarer), og som anvendes til finansiering af de udgifter, der er forbundet med udførelsen af offentlig kontrol på området for fødevarerikkerhed, dyrebekyttelse og -sundhed samt plantebekyttelse og -sundhed, eller udgør fritagelsen for den nævnte afgift i det mindste ikke en integrerende del af en statsstøtte, som skal anmeldes til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF?
- 4) Er EU-rettens principper, herunder navnlig lighedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om fri konkurrence (herunder forbuddet mod omvendt forskelsbehandling) samt friheden til at oprette og drive egen virksomhed, til hinder for en national bestemmelse, hvorefter:
 - a) pligten til at betale TSAM alene pålægges større virksomheder, der beskæftiger sig med detailhandel med fødevarer?
 - b) forretninger eller mikrovirksomheder med et salgsareal på mindre end 2 000 m², som ikke indgår i en koncern, og som ikke tilhører en virksomhed, der anvender et eller flere ordmærker, og som på nationalt plan råder over et samlet salgsareal på mindst 6 000 m², er undtaget fra TSAM's anvendelsesområde?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29.4.2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 18. oktober 2016 — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras mod 'Specializuotas transportas' UAB

(Sag C-531/16)

(2017/C 006/34)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter:: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras og 'Specializuotas transportas' UAB

Procesdeltagere: VSA Vilnius' UAB, 'Švarinta' UAB, 'Specialus autotransportas' UAB og 'Ecoservice' UAB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser fastsat i henholdsvis artikel 45 TEUF og 56 TEUF, princippet om ligebehandling af de bydende og gennemsigtighedsprincippet fastsat i artikel 2 i direktiv 2004/18⁽¹⁾ samt det princip, der følger af førnævnte principper, om fri og loyal konkurrence mellem økonomiske aktører, forstås og fortolkes, samlet eller hver for sig (men ikke begrænset til de nævnte bestemmelser), således at:

såfremt tilknyttede tilbudsgivere, hvis økonomiske, ledelsesmæssige, finansielle eller andre forbindelser kan give anledning til tvivl med hensyn til deres uafhængighed og beskyttelsen af fortrolige oplysninger og/eller kan indebære (potentielle) forudsætninger for disse tilbudsgivere, der giver dem en fordel i forhold til andre tilbudsgivere, har besluttet at indgive individuelle (uafhængige) tilbud i den samme offentlige udbudsprocedure, er de under alle omstændigheder underlagt en forpligtelse til at fremlægge oplysninger om disse forbindelser mellem dem til den ordregivende myndighed, selv hvis den ordregivende myndighed ikke foretager særskilte undersøgelser, uanset om de nationale regler vedrørende offentlige udbud bestemmer, at der faktisk gælder en sådan forpligtelse eller ej?

- 2) Såfremt det første spørgsmål:

a) besvares bekræftende (dvs. at tilbudsgivere under alle omstændigheder skal oplyse den ordregivende myndighed om deres forbindelser med hinanden), er det forhold, at denne forpligtelse ikke blev opfyldt, eller at den ikke blev opfyldt korrekt, da tilstrækkeligt for den ordregivende myndighed til at indtage den holdning eller for en klageinstans (domstol) til at træffe afgørelse om, at tilknyttede tilbudsgivere, der har indgivet individuelle tilbud i den samme offentlige udbudsprocedure, deltager uden reelt at konkurrere med hinanden (og foregiver, at der foreligger konkurrence)?

b) besvares benægtende (dvs. at tilbudsgivere ikke har nogen yderligere forpligtelse — der ikke fremgår af lovgivning eller i udbudsbetingelserne — til at fremlægge oplysninger om deres forbindelser), skal risikoen ved deltagelsen af de tilknyttede økonomiske aktører og risikoen ved konsekvenserne af dette da bæres af den ordregivende myndighed, såfremt den ordregivende myndighed ikke har angivet i udbudsmaterialet, at tilbudsgiverne var underlagt en sådan oplysningsforpligtelse?

- 3) Uanset svaret på det første spørgsmål og henset til Domstolens dom i sag C-538/13, eVigilo, skal de bestemmelser, der henvises til i det første spørgsmål og artikel 1, stk. 1, afsnit 3, i direktiv 89/665⁽²⁾ og direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), forstås og fortolkes (samlet eller hver for sig, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) således at:

a) hvis det i løbet af den offentlige udbudsprocedure, uanset hvordan, bliver klart for den ordregivende myndighed, at der er tale om væsentlige forbindelser mellem visse tilbudsgivere, skal den ordregivende myndighed uanset sin egen bedømmelse af denne omstændighed og (eller) andre omstændigheder (eksempelvis den formelle og materielle forskel mellem de indgivne tilbud fra tilbudsgiverne, det offentlige tilsagn fra tilbudsgiverne om at deltage i loyal konkurrence med andre tilbudsgivere osv.) kontakte de tilknyttede tilbudsgivere særskilt og anmode dem om at præcisere, hvorvidt og hvorledes deres personlige situation er forenelig med fri og loyal konkurrence mellem tilbudsgivere?

- b) såfremt den ordregivende myndighed har en sådan forpligtelse men undlader at efterleve den, er der da et tilstrækkeligt grundlag for domstolen til at fastslå, at den ordregivende myndigheds handlinger er ulovlige, idet den har undladt at sikre proceduremæssig gennemsigtighed og objektivitet, og idet den har undladt at anmode om oplysninger fra sagsøgeren eller træffe en afgørelse af egen drift om den mulige indflydelse, som den tilknyttede parts personlige situation kan få på udfaldet af udbudsproceduren?
- 4) Skal de retsfor skrifter, der henvises til i det tredje spørgsmål, og artikel 101, stk. 1, TEUF, forstås og fortolkes samlet eller hver for sig (men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) i lyset af Domstolens dom i sagen eVigilo (C-538/13), i sagen Eturas m.fl. (C-74/14) og i sagen VM Remonts (C-542/14) således at:
- a) såfremt en tilbudsgiver (sagsøgeren) er blevet bekendt med afvisningen af det økonomisk mest fordelagtige tilbud, der er indgivet af en ud af to tilknyttede tilbudsgivere i en offentlig udbudsprocedure (tilbudsgiver A) og den omstændighed, at den anden tilbudsgiver (tilbudsgiver B) har fået tildelt kontrakten og henset endvidere til andre omstændigheder forbundet med disse tilbudsgivere og deres deltagelse i udbudsproceduren (den omstændighed at tilbudsgiver A og B har den samme bestyrelse, den omstændighed at de har samme moderselskab, der ikke deltog i udbudsproceduren, den omstændighed at tilbudsgiver A og B ikke fremlagde oplysninger om deres forbindelser for den ordregivende myndighed og ikke senere særskilt præciserede disse forbindelser yderligere, bl.a. som følge af at der ikke var blevet foretaget undersøgelser af dem, den omstændighed at tilbudsgiver A i sit tilbud gav uoverensstemmende oplysninger om opfyldelsen af EURO V-betingelsen i udbuddet ved den foreslåede transportmåde (renovationskøretøjer), den omstændighed at den tilbudsgiver, der indgav det økonomisk mest fordelagtige tilbud, som blev afvist pga. mangler i tilbuddet, for det første ikke anfægtede den ordregivende myndigheds afgørelse og for det andet appellerede afgørelsen fra retten i første instans, og hvor den i appellen bl.a. [anfægtede] lovligheden af afvisningen af dens tilbud etc.), og hvor den ordregivende myndighed i lyset af alle disse omstændigheder undlod at handle, er disse oplysninger da i sig selv tilstrækkelige til at danne grundlaget for et krav til et kontrolorgan om, at det skal anse den ordregivende myndigheds handlinger som ulovlige, da den undlod at sikre proceduremæssig gennemsigtighed og objektivitet, og yderligere ved ikke at kræve, at sagsøgeren fremlagde konkrete beviser for, at tilbudsgiver A og B handlede illoyalt?
- b) tilbudsgiver A og B fremlagde ikke godtgjorde over for den ordregivende myndighed for, at de reelt og loyalt deltog i den offentlige udbudsprocedure, blot fordi tilbudsgiver B frivilligt afgav en erklæring om reel deltagelse og anvendte ledelseskvalitetsstandarder for deltagelse i offentlige udbud og fordi de tilbud, der blev indgivet af disse tilbudsgivere, endvidere ikke formelt og materielt var identiske?
- 5) Kan handlinger, der foretages af gensidigt tilknyttede økonomiske aktører (der begge er datterselskaber af samme selskab), der individuelt deltager i samme udbudsprocedure, hvis værdi opfylder grænsen for internationale udbud, og hvor hjemstedet for ordregivende myndighed, der offentliggør udbudsproceduren, og det sted, hvor tjenesterne skal leveres, ikke befinder sig meget langt fra en anden medlemsstat (Republikken Letland), principielt bedømmes — henset bl.a. til den frivillige erklæring fra en af disse økonomiske aktører om at ville deltage i loyal konkurrence — i henhold til bestemmelserne i artikel 101 TEUF og Domstolens praksis, der fortolker disse bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 18. oktober 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod AB SEB bankas

(Sag C-532/16)

(2017/C 006/35)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagsøgt: AB SEB bankas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 184-186 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den mekanisme for regulering af fradrag, der er fastsat i direktiv 2006/112, ikke finder anvendelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor det oprindelige fradrag af merværdiafgift (moms) slet ikke skulle være foretaget, fordi den pågældende transaktion var en afgiftsfritaget transaktion i forbindelse med levering af grundstykker?
- 2) Påvirker det besvarelsen af det første spørgsmål, at 1) momsen på købet af grundstykkerne oprindeligt blev fradraget på grund af skattemyndighedens praksis, hvorefter den pågældende levering fejlagtigt blev betragtet som levering af byggegrunde, der er momspligtig i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112, og/eller at 2) overdrageren af grundstykkerne, efter at køberen havde foretaget det oprindelige fradrag, udstedte en kreditnota på momsen til køberen for at regulere det momsbeløb, der var anført (præciseret) på den oprindelige faktura?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 184 og/eller 185 i direktiv 2006/112 under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor det oprindelige fradrag slet ikke skulle være foretaget, fordi den pågældende transaktion var fritaget for moms, fortolkes således, at den afgiftspligtige persons forpligtelse til at regulere dette fradrag anses for at være indtrådt straks eller anses for først at være indtrådt, da det blev kendt, at det oprindelige fradrag ikke skulle være foretaget?
- 4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal direktiv 2006/112 og navnlig artikel 179, 184-186 og 250 heri under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at det regulerede fradragsberettigede indgående momsbeløb skal fradrages i den afgiftsperiode, hvori den afgiftspligtige persons forpligtelse og/eller ret til at regulere det oprindelige fradrag indtrådte?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. oktober 2016 — UAB »Spika«, AB »Senoji Baltija«, UAB »Stekutis« og UAB »Prekybos namai Aistra« mod Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Sag C-540/16)

(2017/C 006/36)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Spika«, AB »Senoji Baltija«, UAB »Stekutis« og UAB »Prekybos namai Aistra«

Sagsøgt: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Procesdeltagere: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB »Sedija«, UAB »Starkis«, UAB »Baltijos šprotai«, UAB »Ramsun«, AB »Laivitė«, UAB »Baltlanta«, UAB »Strimelė«, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma »Stilma«, UAB »Banginis«, UAB »Monistico«, UAB »Rikneda«, UAB »Baltijos jūra«, UAB »Grinvita« og BUAB »Baltijos žuvis«

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17 og artikel 2, stk. 5, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁽¹⁾ af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF i lyset af artikel 16 og 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en medlemsstat, der udøver det skøn, der er fastsat i artikel 16, stk. 6, er afskåret fra at vælge en metode for tildeling af fiskekvoter, der medfører ulige konkurrencebetingelser for økonomiske aktører, der udøver aktivitet på dette område, som følge af en større mængde fiskerimuligheder, selv om denne metode er baseret på et gennemsigtigt og objektivt kriterium?

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 22.

Sag anlagt den 25. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-541/16)

(2017/C 006/37)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Grønfeldt og J. Hottiaux, befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Danmark ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 6, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009⁽¹⁾ om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel.
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Kommissionen gør gældende, at artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1072/2009 udtømmende regulerer transportvirksomheders adgang til at udføre cabotagekørsel på de betingelser, der er fastsat i samme artikel. Bestemmelsen fastsætter ikke et højeste antal læsse- og/eller lossesteder inden for samme cabotagekørsel. Begrænsningen på tre cabotagekørsler er ikke ensbetydende med, at en cabotagekørsel skal omfatte et fastsat antal læsse- og/eller lossesteder.
- Ifølge de danske regler kan cabotagekørsel bestå enten af flere læssesteder eller af flere lossesteder, men ikke begge dele. De danske regler hindrer ikke-hjemmehørende transportvirksomheder i at udføre cabotagekørsel bestående af flere læsse- og lossesteder, hvilket udgør en begrænsning af disse virksomheders muligheder for at udføre cabotagekørsler i Danmark i det omfang, der følger af forordning (EF) nr. 1072/2009.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel
EUT L 300, s. 72

Sag anlagt den 27. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Forbundsrepublikken Tyskland**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 5 og 7, sammenholdt med bilag II og III til Rådets direktiv 91/676/EØF⁽¹⁾ af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet den ikke traf supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger, så snart det viste sig, at foranstaltningerne i handlingsprogrammet til gennemførelse af direktivets målsætninger ikke var tilstrækkelige, og den ikke har revideret handlingsprogrammet for at bringe det i overensstemmelse med de bindende krav i bilag II og III.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat artikel 5, stk. 5, i det den ikke har truffet nogen supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger, selv om det senest ved oversendelsen af Tysklands femte rapport i henhold til direktivets artikel 10 for perioden 2008-2011 den 4. juli 2012 havde vist sig, at foranstaltningerne i det tyske handlingsprogram til gennemførelse af direktivets målsætninger ikke ville være tilstrækkelige.

Derudover har Forbundsrepublikken Tyskland tilsidesat direktivets artikel 5, stk. 7, idet den ikke har revideret det tyske handlingsprogram, selv om dette i betragtning af den ovenfor nævnte rapport af 4. juli 2012 beskrevne situation ville have været nødvendigt. I denne forbindelse skulle Forbundsrepublikken i hvert fald have truffet de foranstaltninger, der ville svare fuldstændigt og behørigt til de indholdsmæssige krav i artikel 5, stk. 3 og 4, sammenholdt med direktivets bilag II og III.

Dette er ikke tilfældet hvad angår de gældende tyske regler, eftersom de

- med hensyn til princippet om en afbalanceret gødskning indeholder en beregning af gødningsbehovet, der ikke opfylder de faktiske behov for næringsalte for de enkelte kulturer, kravene i regionerne med forskellige jordbundsforhold og overholdelsen af gødskningsindflydelse på beskyttelsen af vandet, og tillader et overskud af næringsalte fra drifter på indtil 60 kg. N pr. hektar hvert år [jf. punkt 1, nr. 3), i bilag III til direktivet]
- hvad angår forbudsperioder fastsætter en undtagelse for »fast staldgødning uden fjerkrægødning«, ikke indeholder en differentiering efter regioner med forskellige jordbundsforhold, former for gødning, procedurer for gødning og andre miljøfaktorer, og alene indeholder forbudsperioder af en varighed på to en halv til tre måneder [jf. punkt 1, nr. 1), i bilag III og punkt A, nr. 1), i bilag II til direktivet]
- hvad angår kapaciteten af det foreskrevne opbevaringsanlæg for husdyrgødning foreskriver opbevaringskapaciteter, der lægger for korte forbudsperioder til grund og — bortset fra bekendtgørelserne for Berlin, Sachsen og Thüringen — kun vedrører opbevaring af flydende gødning [jf. punkt A, nr. 5), i bilag II til direktivet]
- på græsarealer og midlertidige græsarealer under bestemte betingelser tillader tilførsel af en maksimal mængde gødning, der svarer til 230 kg. N pr. hektar hvert år [jf. punkt 2, første afsnit, i bilag III til direktivet]

- hvad angår tilførsel af gødning på stejle skråninger fastsætter undtagelser for fast staldgødning, bortset fra fjerkrægødning, først fastsætter begrænsninger for tilførsel af gødning med højt kvælstofindhold fra en hældning på mere end 10 %, og kun forbud i dette tilfælde inden for en afstand af tre meter til vandkanten, og i den forbindelse i flere tilfælde afviger fra den relevante videnskabelige undersøgelse [jf. punkt A, nr. 2), i bilag II og punkt 1, nr. 3), litra a), i bilag III til direktivet]
- kun forbyder tilførsel af gødning ved et snedække på mere end fem centimeter og når der er tale om »land, der er gennemfrossen og hvis overflade ikke tør op i løbet af dagen« (jf. punkt A, nr. 3), i bilag II, og punkt 1, nr. 3), litra a) og b), i bilag III til direktivet].

Den tyske regerings regelmæssige henvisninger til den planlagte ændring af Düngeverordnung (bekendtgørelsen om gødning) afhjælper ikke de tilsidesættelser af direktivets artikel 5, stk. 5 og 7, der gøres gældende. De omhandlede regler er nemlig hverken trådt i kraft ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist den 11. september 2014 eller derefter.

(¹) EFT L 375, s. 1.

RETTE

Rettens dom af 9. november 2016 — Birkenstock Sales mod EUIPO (gengivelse af et mønster af bølgede linjer, der krydser hinanden)

(Sag T-579/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver et motiv af bølgede linjer, der krydser hinanden — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — overflademønster — anvendelse af et overflademønster på en vares emballage)

(2017/C 006/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Birkenstock Sales (Vettelschoß, Tyskland) (ved advokaterne C. Menebröcker og V. Töbelmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved G. Schneider og D. Walicka, dernæst ved D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. maj 2014 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1952/2013-1) vedrørende den internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke, der gengiver et mønster af bølgede linjer, der krydser hinanden.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. maj 2014 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1952/2013-1) annulleres for så vidt angår følgende varer: »kunstige lemmer, øjne og tænder«, »sutmateriale, suturmateriale til operative formål« og »skind og huder«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Birkenstock Sales GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af EUIPO's omkostninger. EUIPO bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettens dom af 10. november 2016 — Polo Club mod EUIPO — Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Sag T-67/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — de ældre EU-figurmærker BEVERLY HILLS POLO CLUB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fremlæggelse af yderligere beviser — skønsmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvis hjemvisning af sagen til indsigelsesafdelingen — Artikel 64, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 006/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Polo Club (Gassin, Frankrig) (ved advokat D. Masson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved V. Melgar og H. Kunz, derefter ved H. O'Neil, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne D. Russo og V. Wellens)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. november 2014 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1882/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem entre Lifestyle Equities og Polo Club

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Polo Club betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens dom af 9. november 2016 — Trivisio Prototyping mod Kommissionen

(Sag T-184/15) ⁽¹⁾

(Finansiel støtte — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — kontrakter vedrørende projekterne ULTRA, CINESPACE og IMPROVE — delvis omkvalificering af søgsmålet — afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — voldgiftsbestemmelse — støtteberettigede udgifter — tilbagebetaling af de udbetalte beløb)

(2017/C 006/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Tyskland) (først ved advokaterne A. Bartosch og A. Böhlke, derefter ved advokat A. Böhlke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. van der Hout og S. Blazek)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 633 final af 2. februar 2015 vedrørende inddrivelse af et samlet beløb på 385 112,19 EUR med tillæg af renter, dels en påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at den fordring, som Kommissionen har gjort gældende over for Trivisio Prototyping, ikke eksisterer.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Trivisio Prototyping GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Rettens dom af 9. november 2016 — Smarter Travel Media mod EUIPO (SMARTER TRAVEL)(Sag T-290/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket SMARTER TRAVEL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling)

(2017/C 006/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved advokat P. Olson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. marts 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1986/2014-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet SMARTER TRAVEL som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Smarter Travel Media LLC betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Rettens dom af 17. november 2016 — Vince mod EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)(Sag T-315/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ELECTRIC HIGHWAY — absolutte registreringshindringer — bekrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 006/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dale Vince (Stroud, Det Forenede Kongerige) (ved barrister B. Longstaff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. marts 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1442/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket ELECTRIC HIGHWAY som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Dale Vince betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Retten dom af 8. november 2016 — For Tune mod EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Sag T-579/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket fortune — det ældre tyske ordmærke FORTUNE-HOTELS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 006/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: For Tune sp. z o.o. (Varsovie, Polen) (ved advokat K. Popławska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hambourg, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. august 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2808/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Gastwerk Hotel Hamburg og For Tune.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) For Tune sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Retten dom af 17. november 2016 — Fedtke mod EØSU

(Sag T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — rent bekræftende retsakt — nye væsentlige faktiske omstændigheder — bevisbyrde)

(2017/C 006/45)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 5. februar 2016, Fedtke mod EØSU (F-107/15, EU:F:2015:15), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 5. februar 2016, Fedtke mod EØSU (F-107/15), ophæves.
- 2) Sagen henvises til en anden af Personalerettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse i nærværende appelsag.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens kendelse af 9. november 2016 — Biofa mod Kommissionen

(Sag T-746/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — plantebeskyttelsesmidler — gennemførelsesforordning (EU) 2015/2069 — godkendelse af basisstoffet natriumhydrogencarbonat — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2017/C 006/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biofa AG (Münsingen, Tyskland) (først ved avocats C. Stallberg og S Knoblich, derefter ved C. Stallberg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek, G. von Rintelen og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2069 af 17. november 2015 om godkendelse af basisstoffet natriumhydrogencarbonat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2015, L 301, s. 42).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse vedrørende Kongeriget Danmarks anmodning om intervention.
- 3) Biofa AG betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens kendelse af 7. oktober 2016 — Slovenien mod Kommissionen(Sag T-12/16) ⁽¹⁾**(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Slovenien — vedtagelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 — ufornuddent at træffe afgørelse)**

(2017/C 006/47)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved L. Bembič, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Rous Demiri og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 303, s. 35), for så vidt som den vedrører Republikken Slovenien.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Republikken Slovenien afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. november 2016 — Solelec m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-281/16 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — elektricitetsarbejder (stærkstrøm) som led i projektet med udvidelse og modernisering af Parlamentets Konrad Adenauer-Bygning i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 006/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Mannelli & amp; Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luxembourg) og Socom SA (Foetz) (ved advokat S. Marx)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Mraz og L. Chrétien, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelse af Parlamentets afgørelse af 27. maj 2016 om afvisning af sagsøgerens bud for del 75 som led i udbudsbekendtgørelsen med reference INLO-D-UPIL-T-15-AO6 om projektet med udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg samt om annullation af den afgørelse, hvorved denne del blev tildelt en anden tilbudsgiver

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Kendelsen afsagt den 9. juni 2016 i sag T-281/16 R ophæves.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 25. oktober 2016 — La Quadrature du Net m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-738/16)**

(2017/C 006/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: La Quadrature du Net (Paris, Frankrig), French Data Network (Amiens) og Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (ved advokat H. Roy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 er i strid med artikel 7, 8 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Den nævnte afgørelse annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret») på grund af den generelle karakter af de indsamlinger, som er tilladt i henhold til USA's lovgivning. Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (herefter »den anfægtede afgørelse»), er der blevet begået en sådan tilsidesættelse, idet der ikke er blevet draget den konklusion, at USA's lovgivning bl.a. udgør et indgreb i det væsentligste indhold af den grundlæggende ret til respekt for privatlivet, der sikres ved chartrets artikel 7.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af chartret, idet det i den anfægtede afgørelse med urette er blevet fastslået, at EU's og USA's værn om privatlivets fred sikrer et beskyttelsesniveau for de grundlæggende rettigheder, som i det væsentlige svarer til det niveau, der er sikret inden for Unionen, selv om den virksomhed, der er tilladt i henhold til USA's lovgivning, ikke er begrænset til det strengt nødvendige.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af chartret, for så vidt som der i den anfægtede afgørelse ikke er blevet taget hensyn til, at der ikke er fastsat effektive retsmidler i USA's lovgivning, og for så vidt som det på trods af denne undladelse er blevet fastslået i afgørelsen, at ovennævnte beskyttelse er ækvivalent.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af chartret, eftersom det i den anfægtede afgørelse åbenbart fejlagtigt er blevet fastslået, at EU's og USA's værn om privatlivets fred sikrer et beskyttelsesniveau, som svarer til det niveau, der er sikret i Unionen, og dette til trods for, at der ikke er fastsat nogen uafhængig kontrol i USA's lovgivning.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — BPCE mod ECB

(Sag T-745/16)

(2017/C 006/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BPCE (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, C. Renner og P. Kupka)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse nr. ECB/SSM/2016-9695005MSXI0YEMGDF46/195 af 24. august 2016 annulleres.
- ECB tilpligtes under alle omstændigheder at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en kompetencemangel ved afgørelsen fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 24. august 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om at blive omfattet af den udeholdelse af eksponeringer mod Caisse des Dépôts et Consignations — hvorfra de centraliserede midler, som er indsamlet i henhold til en lovpligtig opsparing, stammer — fra beregningen af gearingsgrad (herefter »den anfægtede afgørelse«) blev afvist, for så vidt som ECB ikke havde kompetence til at nægte at tildele den ansøgte udeholdelse efter at have konstateret, at de betingelser, der er fastsat i de gældende EU-bestemmelser, alle var opfyldt.
2. Det andet anbringende vedrører en række retlige fejl, som er begået af sagsøgte. Det er sagsøgerens opfattelse, at selv hvis det antages, at ECB havde kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, ville nævnte afgørelse ikke være gyldig, da den er behæftet med en række retlige fejl i forhold til både Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, herefter »forordning nr. 575/2013«) og EU-lovgivers hensigt på grund af en fejlfortolkning, som ECB har foretaget af den omhandlede lovgivning, og har således truffet en afgørelse, som:
 - er i strid med formålet og målsætningerne med bestemmelserne om gearingsgraden, idet den ikke alene tilsidesætter formålet med lovgivningen om gearingsgraden som sådan, men ligeledes lovgivers klare hensigt med vedtagelsen af artikel 429, stk. 14, i forordning nr. 575/2013
 - ændrer den grundlæggende bestemmelse ved at tage hensyn til to nye betingelser, som ikke er omfattet af den omhandlede bestemmelse
 - fratager artikel 429, stk. 14, i forordning nr. 575/2013 dens effektive virkning.
3. Det tredje anbringende vedrører en række åbenbart urigtige skøn, som den anfægtede afgørelse er behæftet med, navnlig med hensyn til lovpligtige centraliserede opsparede midler, følgevirkningerne af registrering af midlerne i bankens balance, og virkningerne af justeringsmekanismen for centraliserede beløb.
4. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af en række almindelige EU-retlige principper, dvs. proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, idet ECB har tilsidesat sin pligt til at udvise omhu.
5. Det femte anbringende vedrører manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse, for så vidt som ECB er underlagt en skærpet begrundelsespligt, og nævnte afgørelse er utilstrækkeligt og uklart begrundet.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Stemcor London og Samac Steel Supplies mod Kommissionen

(Sag T-749/16)

(2017/C 006/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stemcor London Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Samac Steel Supplies Ltd (London) (ved advokaterne F. Di Gianni og C. Van Hemelrijck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 af 29. juli 2016 om opkrævning af den endelige antidumpingtold på den registrerede import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT 2016, L 210, s. 27), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at fortolkningen og anvendelsen af betingelsen om »importørens kendskab«, som er fastsat i artikel 10, stk. 4, litra c), i antidumpinggrundforordningen (EU) 2016/1036, er urigtig og ulovlig.
 - Første led: Den fortolkning, der er indeholdt i forordning (EU) 2016/1329 (»den anfægtede forordning«) af betingelsen om importørens kendskab, som er fastsat i artikel 10, stk. 4, litra c), i antidumpinggrundforordningen (EU) 2016/1036, er urigtig og ulovlig.
 - Andet led: En fortolkning af artikel 10, stk. 4, litra c), i antidumpinggrundforordningen (EU) 2016/1036, foretaget i lyset af den vejetablerede fortolkning af EU-retten og af WTO's antidumpingaftale, viser, at Kommissionen med henblik på at fastslå, hvorvidt en sådan betingelse er opfyldt, skal vurdere importørens faktiske kendskab.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at vurderingen af betingelsen om »en betydelig stigning i indførslen« med urette blev baseret på en periode fra og med den første hele måned efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen i EU-Tidende frem til og med den sidste hele måned før indførelsen af midlertidige foranstaltninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den fortolkning, der er lagt til grund i den anfægtede forordning af betingelsen om »alvorlig undergravning af virkningerne«, som er fastsat i artikel 10, stk. 4, litra d), i antidumpinggrundforordningen (EU) 2016/1036, er urigtig og ulovlig.
 - Første led: Kommissionen har med urette foretaget en samlet vurdering af betingelsen om »alvorlig undergravning af virkningerne«, som er fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d), hvorimod den burde have udført en individuel analyse af hver enkelt importørs handlemåde for at fastslå, hvorvidt dennes indførsel bidrog til den hævdede alvorlige undergravning af virkningerne af tolden.
 - Andet led: Den anfægtede forordning er mangelfuld, for så vidt som det heri konkluderes, at anvendelsen med tilbagevirkende kraft af told på indførsel, der fandt sted i registreringsperioden, skulle forhindre, at virkningerne af tolden blev alvorligt undergravet.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — FV mod Rådet**(Sag T-750/16)**

(2017/C 006/52)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* FV (Rhode St Genèse, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Søgsmålet antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- annulleres afgørelsen af 8. december 2015, truffet på grundlag af artikel 42 i tjenstemandsvedtægten.
- om fornødent annulleres afgørelsen af 19. juli 2016 om afslag på sagsøgerens klage af 8. marts 2016.
- tilpligtes sagsøgte at betale et beløb, som foreløbigt er opgjort til 151 101 EUR, i erstatning for det af sagsøgeren lidte økonomiske tab.
- tilpligtes sagsøgte at betale et beløb, som foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 70 000 EUR, i erstatning for det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse mod artikel 42c i vedtægten for tjenstemænd i Den Europæiske Union, tilsidesættelse af artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16) samt tilsidesættelse af vedtægtens artikel 1d.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 42c, tilsidesættelse af personalemeddelelse nr. 71/15 om oplysninger vedrørende iværksættelse af vedtægtens artikel 42c, samt åbenbare faktiske og retlige unøjagtigheder og ulovligheder i den begrundelse, som førte til sagsøgerens tvungne orlov.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til at blive hørt og tilsidesættelse af retten til forsvar.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af omsorgspligten.
5. Femte anbringende vedrører magtfordrejning.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Confédération Nationale du Crédit Mutuel mod ECB**(Sag T-751/16)**

(2017/C 006/53)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paris, Frankrig) (ved advokat M. Grégoire)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 24. august 2016 vedrørende en ansøgning, som Crédit Mutuel havde indgivet med henblik på at opnå tilladelse til at udelukke eksponeringen mod offentlige enheder af beregningen af gearingsgraden i overensstemmelse med artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 i forhold til Crédit Mutuel og alle de enheder i gruppen, der er underlagt gearingsgraden (ECB/SSM/2016 — 9695000CG7B84NLR5984/92), annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører den magtoverskridelse, som den anfægtede afgørelse er behæftet med. Ifølge sagsøgeren har Den Europæiske Centralbank (ECB) alene skønsbeføjelse til at undersøge, om de krævede betingelser er opfyldt — med henblik på at sikre den konkrete anvendelse af dem og uden at vurdere deres relevans — for at et institut kan omfattes af en fravigelse af reglerne for beregning af gearingsgraden, således som endeligt fastsat af Kommissionen på grundlag af en enekompetence og ved en delgeret forordning, hvorefter der tages hensyn til bankers og finansieringsinstitutters særlige kendetegn i Den Europæiske Union.
2. Andet anbringende, der er subsidiært i forhold til det første anbringende, vedrører en retlig fejl, som ECB har begået i den anfægtede afgørelse. Ifølge sagsøgeren skal eksponeringen mod offentlige enheder, såfremt den sidestilles med eksponeringerne mod centraladministrationen, anses for at udgøre en nulrisiko, når disse angives i den nationale valuta.
3. Tredje anbringende, der er subsidiært i forhold til de to første anbringender, vedrører et åbenbart fejlskøn. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse åbenbart uhensigtsmæssig i forhold til de mål, der forfølges med tilsynskravene, med hensyn til kendetegnene ved opsparingen, samt åbenbart uforholdsmæssig for så vidt angår de negative konsekvenser, som den indebærer for det berørte institut.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten og princippet om god forvaltningsskik, idet ECB hverken har undersøgt eller taget hensyn til alle de relevante omstændigheder i sagen.

Sag anlagt den 2. november 2016 — Euro Castor Green mod EUIPO — Netlon France (Espalier)

(Sag T-756/16)

(2017/C 006/54)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Euro Castor Green (Bagnolet, Frankrig) (ved advokat B. Lafont)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Netlon France (Saint Saulve, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Euro Castor Green

Det omtvistede design: EF-design nr. 001 197 966-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. august 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 754/2014-3)

Påstande

- Det fastslås, at stævningen og bilagene hertil antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 5 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Société générale mod ECB**(Sag T-757/16)**

(2017/C 006/55)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Société générale (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, C. Renner og P. Kupka)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank**Sagsøgerens påstande**

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse nr. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 af 24. august 2016 annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes under alle omstændigheder at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en kompetencemangel ved afgørelsen fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 24. august 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om at blive omfattet af den udeholdelse af eksponeringer mod Caisse des Dépôts et Consignations — hvorfra de centraliserede midler, som er indsamlet i henhold til en lovpligtig opsparing, stammer — fra beregningen af gearingsgrad (herefter »den anfægtede afgørelse«) blev afvist, for så vidt som ECB ikke havde kompetence til at nægte at tildele den ansøgte udeholdelse efter at have konstateret, at de betingelser, der er fastsat i de gældende EU-bestemmelser, alle var opfyldt.
2. Det andet anbringende vedrører en række retlige fejl, som er begået af sagsøgte. Det er sagsøgerens opfattelse, at selv hvis det antages, at ECB havde kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, ville nævnte afgørelse ikke være gyldig, da den er behæftet med en række retlige fejl i forhold til både Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, herefter »forordning nr. 575/2013«) og EU-lovgivers hensigt på grund af en fejlfortolkning, som ECB har foretaget af den omhandlede lovgivning, og har således truffet en afgørelse, som:
 - er i strid med formålet og målsætningerne med bestemmelserne om gearingsgraden, idet den ikke alene tilsidesætter formålet med lovgivningen om gearingsgraden som sådan, men ligeledes lovgivers klare hensigt med vedtagelsen af artikel 429, stk. 14, i forordning nr. 575/2013

- ændrer den grundlæggende bestemmelse ved at tage hensyn til to nye betingelser, som ikke er omfattet af den omhandlede bestemmelse
 - fratager artikel 429, stk. 14, i forordning nr. 575/2013 dens effektive virkning.
3. Det tredje anbringende vedrører en række åbenbart urigtige skøn, som den anfægtede afgørelse er behæftet med, navnlig med hensyn til lovpligtige centraliserede opsparede midler, følgevirkningerne af registrering af midlerne i bankens balance, og virkningerne af justeringsmekanismen for centraliserede beløb.
 4. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af en række almindelige EU-retlige principper, dvs. proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningskik, idet ECB har tilsidesat sin pligt til at udvise omhu.
 5. Det femte anbringende vedrører manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse, for så vidt som ECB er underlagt en skærpet begrundelsespligt, og nævnte afgørelse er utilstrækkeligt og uklart begrundet.

Sag anlagt den 31. oktober 2016 — Crédit Agricole mod ECB

(Sag T-758/16)

(2017/C 006/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 24. august 2016 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en retlig fejl, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har begået i fortolkningen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, herefter »forordning nr. 575/2013«).

Sagsøgeren har således bl.a. gjort gældende, at ECB's afgørelse af 24. august 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om at opnå tilladelse til at udeholde eksponeringer mod det offentlige fra beregningen af gearingsgrad blev afvist (herefter »den anfægtede afgørelse«)

- er i strid med EU-lovgivers hensigt og de formål, der forfølges med forordning nr. 575/2013
 - fratager nævnte forordnings artikel 429, stk. 14, enhver effektiv virkning
 - udgør et indgreb fra ECB's side i EU-lovgivers beføjelser.
2. Det andet anbringende vedrører en åbenbar fejl, som den anfægtede afgørelse er behæftet med i vurderingen af den forsigtighedsrisiko, der er tilknyttet den lovpligtige opsparing, idet ECB har undladt at tage hensyn til lovgivningsrammen for og de empiriske data vedrørende denne opsparing, samt til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds relevante vurderinger, og har foretaget et sådant urigtigt skøn både med hensyn til gearingsrisiko og andre hertil knyttede forsigtighedsrisici.

3. Det tredje anbringende vedrører den anfægtede afgørelses tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som den dels tilsidesætter det almindelige proportionalitetsprincip i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dels ikke overholder de specifikke krav til proportionalitetsprincippet inden for tilsyn, som kræver, at de tilsynsmæssige krav tilpasses bankens forretningsmodel og de risici, der er relateret hertil for den finansielle sektor og økonomien.

Sag anlagt den 4. november 2016 — Basil mod EUIPO — Artex (Fahrradkørbe)

(Sag T-760/16)

(2017/C 006/57)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Basil BV (Silvolde, Nederlandene) (ved advokaterne N. Weber og J. von der Thüsen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Artex SpA (Zeno di Cassola, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Basil BV

Det omtvistede design: EF-design 142 245-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juli 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 535/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 3 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 7 i forordning nr. 6/2002 og tilsidesættelse af bevisbyrdeprincipper samt undladelse af at følge et logisk ræsonnement i forbindelse med bevisvurderingen
- Tilsidesættelse af artikel 6, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 31. oktober 2016 — PY mod EUCAP Sahel Niger

(Sag T-763/16)

(2017/C 006/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PY (Souffelweyersheim, Frankrig) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Missionens ansvar i henhold til artikel 340 TEUF anerkendes.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for sit økonomiske tab.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for sit ikke-økonomiske tab, vurderet til 70 000 EUR.
- EUCAP Sahel Niger tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sagen anfører sagsøgeren et enkelt anbringende vedrørende de kontraktmæssige fejl, som missionen EUCAP Sahel Niger (herefter »missionen«) har begået, og som medfører et kontraktansvar for sidstnævnte i henhold til artikel 340 TEUF.

Sagsøgeren, der er tidligere ansat ved missionen anfægter missionens kontraktmæssige fejl i forbindelse med procedurene for den interne undersøgelse og beskyttelsen af ofre i tilfælde af anmeldelse af mobning på arbejdspladsen. På grund af missionens træghed og fordi den ikke indledte en intern undersøgelse, fortsatte den mobning, som sagsøgeren havde anmeldt, den tog til, og den skadede sagsøgerens sundhedstilstand alvorligt, hvilket førte til hastehjemsendelse af denne. Sagsøgeren har ikke på noget tidspunkt kunnet genoptage sine funktioner inden udløbet af kontrakten.

Som følge af den omstændighed, at sagsøgeren i flere måneder måtte finde sig i en mobning, der imidlertid var blevet anmeldt, og som missionen kunne have forhindret, har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for ikke-økonomisk skade, henset til, at sagsøgeren blev tvunget til at ophøre med sine erhvervsaktiviteter, og at dennes sundhedstilstand blev forringet, herunder navnlig at sagsøgeren fik en depression, der fortsat varer ved. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for det økonomiske tab, der er en følge af tabet af den løn, der ikke blev udbetalt efter 30 dage fra sygemeldingen, og af tabet af muligheden for at få ansættelseskontrakten forlænget.

Sag anlagt den 5. november 2016 — Grupo Ganaderos de Fuerteventura mod EUIPO — (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)**(Sag T-765/16)**

(2017/C 006/59)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »EL TOFIO El sabor de CANARIAS« — registreringsansøgning nr. 13 308 259

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1404/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og j)), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. november 2016 — Hercules Club de Fútbol mod Kommissionen**(Sag T-766/16)**

(2017/C 006/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hercules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spanien) (ved advokaterne S. Rating og Y. Martínez Mata)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 4060 final, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede afgørelse vedrører, for så vidt angår Hércules, et lån på 18 millioner EUR, der er ydet af en privat enhed til den private enhed Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, som anvendte en stor del af lånebeløbet til at tegne aktier i Hércules CF til en kapitalforhøjelse. Der blev stillet garanti for lånet af den offentlige finansielle enhed Institut Valencià de Finances.

Kommissionen har fastslået, at Hércules FC som følge af denne transaktion har modtaget statsstøtte svarende til den forskel på de faktiske omkostninger for lånet og de omkostninger, som det ville have givet under visse markedsbetingelser, der er opstået fra datoen for långivningen til datoen for afgørelsen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier.
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at sagsøgeren ikke var en »kriseramts virksomhed« som omhandlet i retningslinjerne fra 2004, og at garantien faktisk tog højde for misligholdelsesrisikoen og for sikkerhedsstillelsen for lånet.
2. Andet anbringende, som er fremsat subsidiært, om, at konkurrencen og samhandlen mellem medlemsstaterne ikke er påvirket.
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at Hércules CF ikke kunne udøve konkurrence i Europa, og at den angivelige støtte ikke gav Hércules CF nogen konkurrencemæssig fordel.

3. Tredje anbringende, som ligeledes er fremsat subsidiært, om en urigtig opgørelse af det angivelige støttebeløb.

Sag anlagt den 31. oktober 2016 — BNP Paribas mod ECB

(Sag T-768/16)

(2017/C 006/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BNP Paribas (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse ECB/SSM/2016 — R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/136 vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 24. august 2016 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en retlig fejl, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har begået i fortolkningen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, herefter »forordning nr. 575/2013«).

Sagsøgeren har således bl.a. gjort gældende, at ECB's afgørelse af 24. august 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om at opnå tilladelse til at udeholde eksponeringer mod det offentlige fra beregningen af gearingsgrad blev afvist (herefter »den anfægtede afgørelse«)

- er i strid med EU-lovgivers hensigt og de formål, der forfølges med forordning nr. 575/2013
 - fratager nævnte forordnings artikel 429, stk. 14, enhver effektiv virkning
 - udgør et indgreb fra ECB's side i EU-lovgivers beføjelser.
2. Det andet anbringende vedrører en åbenbar fejl, som den anfægtede afgørelse er behæftet med i vurderingen af den forsigtighedsrisiko, der er tilknyttet den lovpligtige opsparing, idet ECB har undladt at tage hensyn til lovgivningsrammen for og de empiriske data vedrørende denne opsparing, samt til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds relevante vurderinger, og har foretaget et sådant urigtigt skøn både med hensyn til gearingsrisiko og andre hertil knyttede forsigtighedsrisici.
 3. Det tredje anbringende vedrører den anfægtede afgørelses tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som den dels tilsidesætter det almindelige proportionalitetsprincip i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dels ikke overholder de specifikke krav til proportionalitetsprincippet inden for tilsyn, som kræver, at de tilsynsmæssige krav tilpasses bankens forretningsmodel og de risici, der er relateret hertil for den finansielle sektor og økonomien.

Sag anlagt den 2. november 2016 — Korwin-Mikke mod Parlamentet

(Sag T-770/16)

(2017/C 006/62)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Polen) (ved advokat M. Cherchi)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Europa-Parlamentets præsidium's afgørelse af 1. august 2016 annulleres.
- Europa-Parlamentets formands tidligere afgørelse af 5. juli 2016, hvorved de samme sanktioner blev pålagt, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at erstatte den økonomiske og ikkeøkonomiske skade, som er blevet påført ved de anfægtede afgørelser, dvs. tildele sagsøgeren 13 306 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 166 i Europa-Parlamentets forretningsorden, en tilsidesættelse af unionsborgernes tale- og ytringsfrihed — idet der er den særlige omstændighed, at de i afgørelsen omhandlede ytringer er blevet fremsat af et medlem af Europa-Parlamentet under udøvelsen af sine funktioner og i EU-institutionsregi — og en tilsidesættelse af princippet om, at EU-institutionernes retsakter skal begrundes.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om, at EU-institutionernes retsakter skal begrundes, en tilsidesættelse af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention og/eller en tilsidesættelse af det almindelige princip om upartiskhed.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, af retten til forsvar og af artikel 166, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden.
4. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om, at EU-institutionernes retsakter skal begrundes, samt en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet *ne bis in idem*.

Sag anlagt den 7. november 2016 — Consejo Regulador del Cava mod EUIPO — Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Sag T-774/16)

(2017/C 006/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter*Sagsøger:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Spanien) (ved advokat C. Prat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farver, der indeholder ordbestanddelene »CAVE DE TAIN« — EU-varemærkeregistrering nr. 11 345 824

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 980/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke erklærer det anfægtede EU-varemærke ugyldigt for »vine med kontrolleret oprindelsesbetegnelse«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 i forhold til artikel 102, stk. 1, litra b), og artikel 103, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1308/2013.

Sag anlagt den 8. november 2016 — Mediaexpert mod EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)

(Sag T-780/16)

(2017/C 006/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Mediaexpert sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat J. Aftyka)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mediaexpert S.A. (Warszawa, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Mediaexpert S.A.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farverne sort, gul og hvid, der indeholder ordbestanddelen »mediaexpert« — EU-varemærkeregistrering nr. 11 674 132

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. august 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2583/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse af 29. oktober 2015 vedrørende ugyldighedssag N 000009371 C annulleres.
- Sagen hjemvises til EUIPO med henblik på, at afgørelsen omgøres vedrørende sagens realitet og EU-varemærke nr. 011674132 erklæres ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen, appelkammeret og Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. november 2016 — Pilla mod Kommissionen og EACEA**(Sag T-784/16)**

(2017/C 006/65)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Rinaldo Pilla (Venafro, Italien) (ved advokat A. Silvestri)*Sagsøgte:* Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur**Sagsøgerens påstande**

- Efter udsættelse af den igangværende udvælgelse annulleres foranstaltning truffet af Europa-Kommissionen (Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur), ref. Ares(2016)4930111 den 2. september 2016 om udelukkelse af Rinaldo Pilla fra finansieringsprojektet i sin helhed som følge af en grov tilsidesættelse af lovgivningen, og subsidiært ophæves det pågældende valg, idet det er ulovligt på grund af en tilsidesættelse af lovgivningen.
- For det tilfælde af, at Rinaldo Pilla ikke erklæres for egnet, tilpligtes sagsøgte at betale sagsøger en erstatning for fortabte muligheder som følge af den uberettigede og ubegrundede udelukkelse fra det omhandlede europæiske finansieringsprojekt på i alt 1 050 000,00 EUR, subsidiært 400 000,00 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod den foranstaltning, hvorved sagsøgeren blev udelukket fra udvælgelsen med henblik på deltagelse i det europæiske finansieringsprojekt (Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFFE (Europe for Festivals — Festivals for Europe)).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører grov tilsidesættelse af afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling nr. 2003/361/EF af 6. maj 2003 og af artikel 2. nr. 28), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347 s. 320), manglende hensyntagen til Rådets overslag af 17. december 2013 og tilsidesættelse af artikel 1, afsnit 821, i stabilitetsloven 2016.
 - Til støtte for det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at en selvstændig erhvervsdrivende hvad angår adgangen til strukturfondene sidestilles med en virksomhed, uafhængigt af dens retlige form, og uanset om vedkommende er medlem af en erhvervs sammenslutning. Selvstændige erhvervsdrivendes adgang til fondene gives med henblik på videnskabelig forskning, kulturel og industriel innovation. Sagsøgeren gør gældende, at der med den anfægtede foranstaltning ikke er taget hensyn til, at det med stabilitetsloven af 2016, der gennemfører en europæisk henstilling af 2013, endeligt blev afklaret, at erhvervsdrivende skal sidestilles med virksomheder. Sagsøgeren, som er selvstændig erhvervsdrivende og momsregistreret, skal anses for at være en kvalificeret ansøger.
2. Andet anbringende vedrører erstatningspåstanden
 - Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at udelukkelsen fra deltagelse i udvælgelsen har medført et stort tab, eftersom den manglende deltagelse i udvælgelsen til projektet »VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE« åbenlyst har påført ham et tab af muligheder, og at vurderingen af dette tab skal foretages på baggrund af et billighedsskøn under hensyntagen til arten og omfanget af projektet, og at der i forbindelse med denne vurdering skal foretages en sammenligning med selve finansieringen af projektet.

Sag anlagt den 9. november 2016 — BSH Electrodomesticos España mod EUIPO — DKSH International (Ufesa)

(Sag T-785/16)

(2017/C 006/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte Pamplona, Spanien) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DKSH International Ltd. (Zurich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: DKSH International Ltd.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Ufesa« — registreringsansøgning nr. 10 857 29

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1691/2015-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 9. november 2016 — Krasnyiy oktyabr mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia
»Roshen« (CRABS)**

(Sag T-795/16)

(2017/C 006/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne O. Spuhler og M. Geitz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« (Kiev, Ukraine)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CRABS« — registreringsansøgning nr. 1 186 110

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. august 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2507/2015-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 11. november 2016 — CEDC International mod EUIPO — Underberg (Gengivelse af et
grønbrunt græsstrå i en flaske)**

(Sag T-796/16)

(2017/C 006/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ved advokat M. Siciarek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Underberg AG (Dietlikon, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Underberg AG

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt EU-varemærke (Gengivelse af et grønbrunt græsstrå i en flaske) — EU-varemærkeregistret nr. 33 266

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1248/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagen for Retten og appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 75 og 76, stk. 1 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. november 2016 — Hanso Holding mod EUIPO (REAL)

(Sag T-798/16)

(2017/C 006/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norge) (ved advokat M. Wirtz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »REAL« — registreringsansøgning nr. 14 020 093

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. september 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2405/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 16. september 2016 — Kommissionen mod CINAR

(Sag T-720/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/70)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens kendelse af 16. september 2016 — ICA Laboratories m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-732/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/71)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse i Tidende i sag T-698/16***(Den Europæiske Unions Tidende C 441 af 28. november 2016)*

(2017/C 006/72)

Meddelelsen i sag T-698/16, Trasta Komerbanka a.o. mod ECB skal lyde som følger:

Sag anlagt den 23. september 2016 — Trasta Komerbanka m.fl. mod ECB**(Sag T-698/16)**

(2016/C 441/34)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letland) og seks andre (ved advokaterne O. Behrends, L. Feddern og M. Kirchner)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 11. juli 2016 om inddragelse af Trasta Komerbanka AS' banklicens annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat artikel 24 i SSM-forordningen⁽¹⁾ og andre dertil knyttede bestemmelser i forbindelse med det administrative klagenævns revision af ECB's tidligere afgørelse.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge og vurdere alle de faktuelle aspekter, herunder at ECB ikke reagerede hensigtsmæssigt på den omstændighed, at de oplysninger og dokumenter, der var blevet fremlagt af den lokale lettiske tilsynsmyndighed, var ukorrekte.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved ikke at anerkende, at der kunne træffes alternative foranstaltninger.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat ligebehandlingsprincippet.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat artikel 19 i og 75. betragtning til SSM-forordningen og har begået magtfordrejning.
6. Sjette anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
7. Syvende anbringende, hvorved det gøres gældende, at ECB har tilsidesat processuelle regler, herunder retten til at blive hørt, retten til aktindsigt i sagen, retten til en afgørelse med en passende begrundelse samt har tilsidesat artikel 83, stk. 1, i SSM-rammeforordningen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA